



ပုညာရာမဆရာတော် အရှင်ပုညာနန္ဒ၏ ထေရ်ပုပ္ဖတ္တိအကျဉ်းချုပ်

ပုညာရာမဆရာတော် အရှင်ပုညာနန္ဒ အလောင်းလျာကိုပဲခူးတိုင်း၊ ကဝမြို့နယ်၊ ရှမ်းကန်ကျေးရွာ၌ မည်းတော်ဦးဘိုးလှ၊ မယ်တော် ဒေါ်ခင်စီ တို့က ကောဇာသတ္တရာရန် ၁၃၂၁ - ရန်စစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်၊ ၁၇-၉-၁၉၅၉ ရန်စစ်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်

တော်မူခဲ့ပါသည်။ ငယ်နာမည်မှာ မောင်မြင့်ဖော် ဖြစ်၍ မောင်နှစ်မ (၇) ယောက် တို့တွင် သာဠိဓုတနာ ဖြစ်ပါသည်။

အရှင်ပုညာနန္ဒ အလောင်းလျာသည် ခေတ်ပညာကို ရှမ်းကန်ကျေးရွာ၌လည်းကောင်း၊ ကဝမြို့နယ်၊ မကြက်ကြီးကျေးရွာ၌လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ တာမွေ အမှတ်(၁) အထက်တန်းကျောင်း၌ လည်းကောင်း အသီးသီး ဆည်းပူးသင်ယူအောင်မြင်ခဲ့၍ တပ်မတော် (လေ) ၌ ၁၂ - နှစ်ကြာမျှ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး လုပ်သားကောလိပ်၌ တတိယနှစ်အထိ ပညာသင်ယူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် အလောင်းလျာသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အသံတော် တရားများ အမှတ်(၁) စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရာမှ သံဝေဂ ရရှိမှု၊ ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေဥမင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အဆုံးအမ၊ ကျေးဇူးရှင် ဇနိတာရာမဆရာတော်ဘုရား၏ လမ်းညွှန်မှုများဖြင့် ၁၃၅၃- ရန်စစ်၊ ကဆုန်လပြည့်၊ စနေနေ့ (၂၇-၄-၁၉၉၁) ရက်နေ့ နံနက် (၈း၄၅) နာရီအချိန်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဇနိတာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇနိတာလင်္ကာရအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ပဋိပတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ အလုပ်များကို ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဇနိတာရာမ မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ထံ၌လည်းကောင်း၊ ရွှေဥမင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ၌လည်းကောင်း၊ တောင်စွန်းဓမ္မဒူတ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာဇောတ (အဂ္ဂမဟာသဗ္ဗဒူတေတိက၊ ဝိသိဇ္ဇဒီယ ဘာဏာက နှင့် သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ)၊ မုဒုံမြို့၊ ကျောက်တစ်လုံးတောရဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိသေဋ္ဌဘိဝံသ (ပဉ္စနိကာယ ဝိဇ္ဇကတ္တယပိဋိပရဂ္ဂ)၊ တောင်စွန်းဓမ္မဒူတ တောရကျောင်း ဘဒ္ဒန္တပည့်ဿရ (ဓမ္မာစရိယ)၊ မှော်ဘီဓမ္မဒူတ ဇေတဝန်တောရ ဘဒ္ဒန္တဆေကိန္ဒ (ဓမ္မာစရိယ) တို့ထံ၌ ပါဠိစာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ယူဆည်းပူးခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်သည် ဝိပဿနာတရားစခန်းများကို ဒေသအသီးသီးနှင့် ပြည်တွင်းပြည်ပ နိုင်ငံများသို့ လှည့်လည်ဟောပြော ပြသနေစဉ် ၂၂-၁၀-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ပတ္တနာမြို့၌ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ပုညာရာမ မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်
ပဓာနနာယက ဆရာတော်

အရှင်ပုညာနန္ဒ

(ဗဟုဇနဟိတဓရ)

နေ့ စဉ် လှ အောင် ပြင် ပြီး နေ ကြ ပါ



ပညာရာမမိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်



ပဓာန နာယကဆရာတော်

အရှင်ပညာနန္ဒ

ဓမ္မကထိကဗဟုဝေဒဟိတဓရ
ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

ဆရာတော်အရှင်ပုညာနန္ဒ၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို

ခမည်းတော် ဘဒ္ဒန္တဝိစာရ



ဆက်လက်ဆောင်ရွက်

ပုညာရာမ မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်၏ ဦးစီးပဓာန နာယက၊
ပြည်တွင်းပြည်ပ နယ်လှည့်သာသနာပြု ဓမ္မကထိက၊ ဗဟုဇနဟိတဓရ ဆရာတော်
အရှင်ပုညာနန္ဒ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များစာအုပ်၊ တိပ်၊ CD, VCD,
DVD များအား သာကေတမြို့နယ်၊ (၉) ရပ်ကွက်၊ နဝရတ်လမ်း၊ ပုညာရာမ
မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်တွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

လစဉ်အင်္ဂလိပ်လဆန်း(၁၃) ရက်နေ့တိုင်း(၁၀) ရက် တရားစခန်းများ
ကိုလည်း ပုံမှန် ဖွင့်လှစ်ပြီး မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယခံဓမ္မကထိက
များမှ အလှည့်ကျ ဟောပြော ပြသမည် ဖြစ်ရာ၊ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးသည့်
နောက်ပိုင်း ဆရာတော် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို
ခမည်းတော် ဘဒ္ဒန္တဝိစာရ နှင့် တပည့်သာဝကများမှ ဆက်လက်တာဝန်ယူ
ဆောင်ရွက်နေပါသည်။

ပုညာရာမ မိုးကုတ်ဝိပဿနာကျောင်းတိုက်

နဝရတ်လမ်း၊ (၉) ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

☎ - ၅၅၃၃၃၀၊ ၅၅၁၁၇၂

တမော - အဝိဇ္ဇာလျှင် အရင်းမူလရှိသော တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်သည်။

န - မကျန်မကြွင်း ပျက်ခြင်းမလှ ပျက်စီးရသဖြင့် အလျှဉ်းမျှပင် ရှိတော်မမူတော့ချေ။

တဿ ဗုဒ္ဓဿ - တန်ခိုးရှင်သိဒ္ဓိရှင် အဝိဇ္ဇာလျှင် အရင်းမူလရှိသော တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်ကင်းစင် ထိုသစ္စာလေးပါးတရားသိမြင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

မေ - သူတော် သူမြတ် လူနှင့်နတ်တို့ ကျေနပ်ရန်မျှော် ဘုရားတပည့်တော်သည်။

နမော - မင်္ဂလာစရဏ လက်ဦးစ၍ ကြည်စွကော်ရော် ပူဇော်မြတ်နိုးလက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းသည်။

အတ္တု - နေညမစဲ အမြဲမကွာ မှန်စွာမသွေ ဖြစ်ပါပေ၏။
ဣမိနာ ဗုဒ္ဓ ပဏာမေန - ဤသို့ ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးကြောင်း ဖြစ်သော ပဏာမကုသိုလ်စေတနာကြောင့်။

မေ - မအောင်သေးခင် အောင်ကြွေးတင်၍ အောင်မြင်ရန်မျှော် ဘုရားတပည့်တော်၏။

ဝေါတုမှာကံ - မအောင်သေးခင် အောင်ကြွေးတင်၍ အောင်မြင်ရန်မျှော် အသင်သူတော်စင် တရားနာပရိသတ်အပေါင်းတို့၏။

ယထိန္ဒိတတ္ထော - အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သည့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ကျက်သရေမင်္ဂလာ အထွေထွေသည်။

ယထဇ္ဈာသယံ - အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သည့် အတိုင်း။

သမိဇ္ဈတု - ထင်စွာမျက်မှောက် ဝင်လာရောက်၍ ဖြိုးမောက်လျှည်း အံ့လောက်ချိုးရအောင် ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။

(သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု)

နေ့စဉ်လှအောင်ပြင်ပြီးနေကြပါ တရားတော်



သာသနာတော်နှစ် (၂၅၅၁)ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် (၁၃၆၉)ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၇) ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၂၀၀၇) ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁) ရက်နေ့၊ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ မိုင်းရှူးမြို့နယ်၊ လွိုင်ဆောင်ထောက် ဒေသ၊ ဝမ်ကမ်ရတနာနယ်မြေ၊ ဂျီပီမင်္ဂလာခန်းမမှာ (၁၀) ရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပပြုလုပ်တဲ့ ဓမ္မဒါနတရားအလှူ။ အမတဒါန အမြိုက်နိဗ္ဗာန်အလှူ။ ပေးလှူတဲ့ပွဲမှာ (၃) ရက် မြောက်နေ့ည ဟောကြားအပ်သော ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဋ္ဌကထာမှ ထုတ်နုတ်ဟောကြားအပ်သော “နေ့စဉ် လှအောင်ပြင်ပြီး နေကြပါ တရားတော်”။

ဒီတရားတော်ကို မဟောကြား၊ မနာကြားမိမှာ တရားပိုင်ရှင် ဖြစ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို နမောပြန်ဘုရားရှိခိုးနဲ့ ရှိခိုးကြည်ညိုပါပယ်၊ လေးလေးစားစား လက်အုပ်ချီခိုးလို့ အာရုံပြုထားကြပါ။

(-----)

(သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု)

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ရှိခိုးကြည်ညိုပြီးတဲ့နောက် တစ်နေ့ တစ်နေ့မိမိတို့ နေနေကြတဲ့ကိုယ့်ရဲ့ရောက်ရှိတဲ့ သက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ ဘယ်လိုအလှတွေကို ပြင်ဆင်ပြီးတော့နေနေကြလို့ ဘုရားရဲ့အလို ကျ၊ မကျ တွေကိုလည်း သတိထားပြီး နေ့စဉ်နေ့စဉ် ဘယ်လိုအလှတွေကိုပြင်ပြီးနေရင် ကိုယ့်အတွက် သာသနာတော်နဲ့ဆုံရတာ အဖိုးတန်လို့ ရောက်ရှိတဲ့ဘဝဟာ

တန်ဖိုးသိပ်ကြီးမှာပဲလို့ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်ချက်ချလို့ နေ့စဉ်နေ့စဉ် အလှဆုံး ပြင်ပြီးနေတတ်အောင် ဒီတရားတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဘယ်ပြည်ဌာန ဘယ်ဒေသမှာ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်အခါမှာ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် တွေကို အကြောင်းပြုပြီးဟောသွားတာလဲဆိုတော့ -

'ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး မွေးရပ်မြေဖြစ်တဲ့ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်မှာ သီတင်းသုံးတဲ့အချိန် တစ်နေ့ နောက်တော်ပါသံဃာတော်တွေနဲ့ ဒေသစာရီ အကြွ တစ်နေရာရောက်တဲ့အခါမှာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက လှစ်ကနဲ ပြုံးတော်မူလိုက်တယ်။ အဲဒီ ပြုံးတော်မူတာကို နောက်တော်ပါ ရှင်အာနန္ဒာက မြင်လိုက်တဲ့အတွက် 'အရှင်ဘုရား ဘယ်အတွက် ပြုံးပါသလဲ' လို့ မေးတဲ့အခါ 'ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ရှေးအတိတ် သူတော်ကောင်းတွေဟာ ဒီနေရာမှာ အလှဆုံးတရားကို ဟောပေးခဲ့တယ်။' 'အရှင်ဘုရား အဲဒီအလှဆုံး တရား ပြန်ပြောင်းဟောပေးပါ' လို့ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေက လျှောက် ထားတဲ့အတွက် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ ကို 'ချစ်သားတို့ ရိုသေလေးစားစွာနဲ့ နာယူကြလော့' ဆိုပြီး အလှဆုံးတရားကို ဟောပေးလိုက်ပါတယ်။

'ရှေးခေတ်အခါတုန်းက ဗာရာဏသီပြည်ကြီး ဒီနေရာမှာ ပေါ်ထွန်းခဲ့ သလို ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးကလည်း အုပ်စိုးခဲ့တော့ အလွန်ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝ ချမ်းသာတဲ့ ဇနီးမောင်နှံမှာလည်း သားသမီးကို တောင့်တအလိုရှိတဲ့အခါ ငါဘုရားကလည်း အဲဒီမှာ ပဋိသန္ဓေနေလို့ အမျိုးကောင်းသားတစ်ယောက် အနေနဲ့ မွေးဖွားလာခဲ့တယ်။ အသားအရေတွေကတော့ သူများနဲ့မတူလောက် အောင်ကို အကျည်းတန်မဲလွန်းအားကြီးလို့ ငါ့ရဲ့အမည်ကိုတော့ ကန္တကုမာရ လို့ အမည်ပေးထားပါတယ်။ မြန်မာလိုပြန်ရင်တော့ မောင်မဲလို့မှတ်ထားလိုက် ပါ။ အသားအရေတွေက မဲတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ မောင်မဲ၊ အသားဖြူရင် တော့ -

'မောင်ဖြူပါဘုရား'

‘ကိုယ်နားလည်ထားတာ ဒီအတိုင်းပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အသားမဲတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို လူမဲ၊ အသားဖြူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လူဖြူ၊ ဒီလိုခွဲခြားသတ်မှတ်တယ်၊ အခုလည်းပဲ အသားအရေမဲလို့ သူ့ကိုမောင်မဲလို့ နာမည်ပေးထားပြီးတော့ မွေးကာစကနေပြီး တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အရွယ်လေးတွေ သွားနိုင်လာနိုင် လှုပ်ရှားနိုင်လာလို့ ပညာတွေသင်ပေးတဲ့ အခါကျတော့လည်း ပညာသင်ပြီး ဒီလိုနဲ့ အရွယ်တွေကြီးလာ အဖိုးတွေ အဖွားတွေ အဖေတွေအမေတွေက ငယ်သွားတာမဟုတ် သူတို့လည်း အသက်အရွယ်တွေကြီးလာ၊ အဖေအမေတွေလည်း အသက်အရွယ်ကြီးလာတော့ အသက်ကြီးတာသည် ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ နေချိန်လေး တဖြည်းဖြည်းနဲ့တိုတောင်းလာတာကို သတိမပေးဘူးလား’

‘ပေးပါတယ်ဘုရား’

‘အသက်ကြီးလာတိုင်းသည် တခြားနဲ့နီးလား သေခါနီးတာလား’

‘သေခါနီးတာပါဘုရား’

‘ဒီလိုနဲ့ အသက်အရွယ်တွေ ကြီးလာတိုင်း ကြီးလာတိုင်းမှာ အဖိုးနဲ့ အဖွားလည်း တဖြုတ်ဖြုတ်သေသွား၊ အဖေအမေလည်း တဖြုတ်ဖြုတ်နဲ့ သေသွားတော့ မောင်မဲပဲကျန်တော့တယ်၊ ဒီအချိန်ခါမှာ ဘဏ္ဍာစိုးက မောင်မဲကို အမောင်... အမောင်ပိုင်တဲ့ပစ္စည်းတွေ ဟောဒီမှာ အဖိုးဘက်က ထားခဲ့တဲ့ပစ္စည်းက ဒီလောက်၊ အဖွားဘက်ကထားခဲ့တဲ့ပစ္စည်းက ဒီလောက်၊ အဖေအမေဘက်က ထားခဲ့တဲ့ပစ္စည်းက ဒီလောက်ဆိုပြီး များမြောင်လှတဲ့ သုံးမကုန် ဖြုန်းမကုန်လောက်အောင်ကို အမွေတွေရလိုက်တော့ မောင်မဲက အဲဒါကိုကြည့်ပြီး အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်သွားတယ်၊ ယနေ့ တရားနာ ပရိသတ်တွေ အဲလောက် များမြောင်လှတဲ့အမွေများရရင် ရင်ထဲဘယ်လို နေမလဲ’

‘ပျော်မှာပါဘုရား’

‘အပျော်ကြီးပျော်မှာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သုံးမကုန် ဖြုန်းမကုန် ရလိုက်တဲ့အတွက် အပျော်ကြီးပျော်ကြမှာ၊ ဘာတွေ ဘာတွေလုပ်မယ်ဆိုတာကအစ တန်းစီလို့ ဇယားတွေချတော့မှာ၊ အဲဒီဥစ္စာပစ္စည်းကိုကြည့်ပြီးတော့လည်း တစ်နေ့တခြား သူတော်စင်များရဲ့ သန္တာန်မှာ နေစရာ ထိုင်စရာတွေကို ကျက်သရေရှိအောင် သူများချီးမွမ်းလောက်အောင်လည်း ပြင်နိုင်ဆင်နိုင်ပါတယ်၊ အလှအပတွေကို ကြိုက်သလို မွမ်းမံနိုင်ပါတယ်၊ ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး တစ်ကိုယ်လုံး ညွတ်အောင်လည်းပဲ ဆင်လို့မရဘူးလား’

‘ရပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီနည်းကိုပဲ အသုံးချပြီး ပြင်ဆင်နေတော့ အပြင်ပအနေနဲ့ကတော့ အားရစရာ ကောင်းလောက်အောင်ကို အလှတွေတိုးမှာပါ။ အဲဒီ တိုးတိုင်း တိုးတိုင်း ကိုယ့်ရင်ထဲကို သေချာနှလုံးသွင်းပြီး အာရုံပြုလိုက်ရင် ဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို ကြည့်ပြီး တစ်နေ့တခြား လိုချင်တပ်မက်မှု လျော့လား တိုးလား’

‘တိုးပါတယ်ဘုရား’

‘တိုးခြင်းအားဖြင့် ကိုယ့်စိတ်ထဲကိုပြန်ကြည့် လောဘတရား နေရာယူ သွားပြီ၊ ကုသိုလ်လား အကုသိုလ်လား’

‘အကုသိုလ်ပါဘုရား’

‘အဲဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို စိတ်မချ လက်မချ သောကတွေဖြစ်ခဲ့ရင် ဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေ အကြောင်းပြုပြီး မကျေနပ်မှု ဒေါသတွေဖြစ်ခဲ့ရင် အဲဒါတွေက ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန် စိတ်မှာ ညစ်နွမ်းလောက်အောင် ဒေါသကော နေရာမယူဘူးလား’

‘ယူပါတယ်ဘုရား’

‘သောကပရိဒေဝကော’

‘ယူပါတယ်ဘုရား’

‘သိလို့လား မသိလို့လား’

‘မသိလို့ပါဘုရား’

‘မသိရင်မောဟက လာပြန်ပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အပြင်မှာကျ ကျက်သရေရှိပြီး သူများချီးမွမ်းလောက်အောင်ကို ဂုဏ်တက်စရာကောင်းလောက်တဲ့ အလှပိုင်ရှင်တော့ဖြစ်ပါတယ်။ ရင်ထဲ ကြည့်လိုက်တော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သောကာ၊ ပရိဒေဝအစရှိတဲ့ အကုသိုလ်တရားတွေ မိမိသန္တာန်လွှမ်းနေရင် သေရင် အပါယ်သွားရလောက် အောင်ကို အရုပ်မဆိုးဘူးလား’

‘ဆိုးပါတယ်ဘုရား’

‘ပြင်ပအလှကတော့ ကျက်သရေရှိတယ်ထင်ရပေမယ့် အတွင်းကို ကြည့်လိုက်တော့ မလှနိုင်လောက်အောင်ကို ရုပ်ဆိုးသွားတာက တခြားလား ကိလေသာကြောင့်လား’

‘ကိလေသာကြောင့်ပါဘုရား’

‘တစ်နေ့တစ်နေ့ ဒီအတိုင်းသွားတာများတယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီဥစ္စာပစ္စည်း အမွေရတာကို ကြည့်ပြီးတော့များ အလှအပတွေကို တစ်နေ့တခြား တိုးအောင်လို့ သူတော်စင်များက ပြင်ပကို မွမ်းမံဖို့လောက် သာ အရှိန်ယူနေကြတယ်။ အတွင်းကိုလှအောင်ဆင်ဖို့ကျတော့ အမေ့ကြီး မေ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် နည်းလားများလား’

‘များပါတယ်ဘုရား’

‘ခုလည်းကြည့်လေ၊ သုံးမကုန် ဖြုန်းမကုန် အမွေများရမယ်ဆိုရင် ကျေနပ်စရာကောင်းလောက်အောင်ကို အပျော်ကြီးပျော်ပြီး သောက်စားမှာ ကလည်းပဲ အရင်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ပျော်ရေး ပါးရေး မော်ရေး ကြွားရေးအတွက်ကိုသာ အာရုံများမယ် ဆိုရင် အပြင်ပမှာ ကြည့်ကောင်းသလောက်၊ အတွင်းမှာ အကျည်းတန် အရုပ်ဆိုးနေပါလားဆိုတာကို ကနေ့ တရားနာတော့ ပေါ်မလာဘူးလား’
 ‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အခု မောင်မဲဘုရားလောင်းက ဒီဥစ္စာပစ္စည်းကို ကြည့်ပြီးတော့မှ အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်သံဝေဂဖြစ်သွားတယ် မပျော်နိုင်ပါဘူး၊ သူတော်စင် များကပျော်တယ် ဟိုကမပျော်နိုင်ဘူး၊ ဘာကြောင့် မပျော်လဲမေးတော့ သူက ဒီဥစ္စာပစ္စည်းကို ကြည့်ပြီးတော့မှ ဪ... ကြည့်စမ်း ကြည့်စမ်း ဒီလောက် များမြောင်လှတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို ငါတို့ရဲ့ အဖိုးတွေ အဖွားတွေ အဖေတွေ အမေတွေ ရှာတော့ ရှာတတ်တယ် ယူမသွားတတ်ဘူး၊ ဒီစကားက အင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့စကားပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ရှာတော့ မရှာတတ်ဘူးလား’

‘ရှာတတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘သေသွားတော့ ဘာတစ်ခုယူလို့ရလဲ’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘ထားခဲ့ရတာကို ကြည့်ပြီးတော့မှ ဪ... ဒီလောက် များမြောင်လှ တဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို ငါတို့ရဲ့အဖိုးတွေ အဖွားတွေ၊ အဖေတွေ အမေတွေ သည် ရှာတတ်တယ်၊ ယူတော့ ယူမသွားတတ်ဘူး၊ ငါ့ကျရင်တော့ ဒီလိုမဖြစ်ရ ဘူးတဲ့၊ ရအောင်ယူမယ်ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခုလည်း မိမိတို့ အပင်ပန်းဆင်းရဲဒုက္ခတွေခံပြီးတော့မှ ကိုယ့်ခွန် ကိုယ့်အားကို အသုံးချပြီး တစ်နေကုန် ကြိုးစားရုန်းကန် မရှာဘူးလား’

‘ရှာပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီလိုရှာသမျှ ရတဲ့ဥစ္စာပစ္စည်းတွေ များမြောင်လောက်အောင်ကို

ပိုင်ဆိုင်ကြပါပြီတဲ့၊ အဲဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို အကျိုးရှိအောင် အသုံးမချနိုင်ရင် ဒီအဖိုးအဖွား အပေအမေလိုပဲ ထားခဲ့ရမှာနော်'

'မှန်လှပါတရား'

'ထားခဲ့ရင် အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်တဲ့အဖြစ်မျိုးတွေနဲ့ ကိုယ့်ဘဝကို အဆုံးသတ်သွားရင် ရင်နာစရာသိပ်ကောင်းလွန်းလို့ အခု ဘုရားလောင်း မောင်မဲရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့အတူ ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန်မှာ အလှဆုံးဖြစ်အောင် ဘယ်လို ဆင်တယ်ဆိုတာကို အတုခိုးဖို့အတွက် ယနေ့ညတရားသည် သူတော်စင်များအတွက် အဖိုးတန်တဲ့တရားတစ်ပုဒ် မဖြစ်မှာလား ဖြစ်မှာလား'

'ဖြစ်မှာပါဘုရား'

'အခု မောင်မဲက စဉ်းစားလိုက်တယ်၊ ဒီလောက်များမြောင်လှတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို ငါ့ကျရင်တော့ မထားခဲ့ဘူး၊ ရအောင်ယူမယ်ဆိုပြီး တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်တဲ့ ရှင်ဘုရင်ထံမှာ သွားရောက်ပြီး ဟောဒီပစ္စည်း တွေကို အများသူငါအတွက် လှူချင်ပါတယ် တန်းချင်ပါတယ် ခွင့်ပြုပါဆိုပြီး ခွင့်တောင်းလို့ ခွင့်ပြုလိုက်တဲ့အချိန်အခါမှာ တိုင်းပြည်ကို စည်လှည့်ပြီး အလိုရှိတဲ့မည်သူမဆို မောင်မဲအိမ်မှာ လာရောက်ပြီး အလှူခံနိုင်ပါတယ်လို့ စည်လှည့်လိုက်တော့ အားလုံးက လာယူကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ နင်ပဲငဆ သယ်သွားကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်မှမရှိဘူး၊ ကိုယ့်လိုသလောက်လေးပဲ အလှူခံသွားတယ်၊ အဲဒီလိုနဲ့ လှူလာလိုက်တာ ဘယ်လောက်ကြာသွားလဲ မေးတော့ ရက်ပေါင်း (၇) ရက် ကြာသွားတယ်၊ (၇) ရက်ကြာသည့် တိုင် အောင် ဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေက မကုန်နိုင်ဘူး၊ များမြောင်လှတဲ့ဥစ္စာပစ္စည်း တွေကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရတဲ့ မောင်မဲက ဩော်. . . တစ်နေ့တစ်နေ့ ကုန်သွားလိုက် တာ (၇) ရက်တောင် ကုန်ပါပေါ့လား၊ ဥစ္စာ ပစ္စည်းတွေကလည်း လှူလို့တန်း လို့ကို မကုန်နိုင်ဘူး၊ ဒီလိုနဲ့ သက်တမ်းက ငယ်လာလား၊ ကြီးလာလား'

'ကြီးလာပါတယ်ဘုရား'

'သက်တမ်းက ကြီးလာပြီ၊ တရွေ့တရွေ့နဲ့ကြီးလာပြီ၊ ငါ့ရဲ့ သက်တမ်း

က ကြီးလာသလို သေဖို့လည်းနီးလာပါလား၊ ဟောဒီ အိုခြင်းတရားတွေက လည်း နှိပ်စက်လို့ ငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကလည်း ယိုယွင်းပျက်စီးလာပြီ၊ နှိပ်စက်တဲ့ ဗျာဓိဒုက္ခတွေကလည်းပဲ အငြိမ်မနေရအောင်လို့ ညောင်းလို့လည်းပဲ ထပေးရ၊ လျှောက်ပေးရ၊ လှဲပေးရ၊ လျောင်းပေးရနဲ့ အမျိုးမျိုးလုပ်ပေးရ တာကလည်း မသက်သာပါလား၊ တစ်နေ့တခြား ဒုက္ခတွေက သိပ်ကြီးတာပဲ လို့ ခန္ဓာက နှိပ်စက်တဲ့အသွင် ဉာဏ်ရောက်အောင်ကော သူမကြည့်ဘူးလား'

'ကြည့်ပါတယ်ဘုရား'

'ဪ-တစ်နေ့တခြား ဒုက္ခတွေက တိုးလာပြီ၊ ဒီလိုနဲ့သာသေသွားရင် ဒါနတစ်မျိုးတည်းနဲ့ ငါဟာ အရှုံးကြီးရှုံးမှာ၊ ဒီလိုတော့ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး ဟောဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေလည်း လျှူပြီးတန်းပြီးသားဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ လိုချင်တဲ့ အလိုရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ယူကြပါစေတော့၊ ငါတော့ ဟောဒီဥစ္စာပစ္စည်း တွေကို တွယ်တာတပ်မက်နေလို့ အချိန်တွေနဲ့ကုန်သွားရင် အရှုံးကြီးရှုံးမှာ စိုးတဲ့အတွက် ကျန်တာလည်း ရအောင်ယူမယ်ဆိုပြီး ဥစ္စာတွေကျောခိုင်းလို့ တောထွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်၊ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို ကျောခိုင်းပြီးတော့ တောထွက်သွားပါပြီ၊ အဲဒါ ဘာလုပ်ဖို့လဲမေးရင် အတွင်းမှာ လှအောင် ဆင်မလို့ ဘယ်မှာ'

'အတွင်းမှာ လှအောင် ဆင်မလို့ပါဘုရား'

'တစ်နေ့တစ်နေ့ မိမိတို့ အပြင်ကိုလှအောင်မဆင်ဘူးလား'

'ဆင်ပါတယ်ဘုရား'

'အပြင်ကိုလှအောင်ဆင်ပြီး မှန်ထဲမှာကြည့်နေလို့ ကိုယ့်ရဲ့ လှပါတယ် ဆိုတဲ့ ကြည့်ရှုချင်စရာ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကို ဘယ်လောက်ပဲ တင့်တယ်အောင် ပြင်ပြင် သဘောကျတော့ ကိုယ့်ရင်ထဲကြည့်စမ်း ဘာလာတုန်း'

'လောဘလာပါတယ်ဘုရား'

'ပြင်တိုင်း အချိုးမကျရင်'

'ဒေါသလာပါတယ်ဘုရား'

‘တစ်နေ့တည်းလား ပြင်တိုင်းပဲလား’

‘ပြင်တိုင်းပါဘုရား’

‘အပြင်မှာ ကြည့်ကောင်းအောင် လှအောင်လို့ လုပ်နိုင်ပေမယ့် ကိုယ့်ရင်ထဲကျတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေ သောင်းကျန်းတာကို ခွင့်ပေးနေရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် အပြင်သာလှမယ် အတွင်းမှာတော့ အကျည်းတန် နေပါလားဆိုတာ မပေါ်ဘူးလား’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အခု ဘုရားလောင်းမောင်မဲက အဲဒီအပြင်အလှကိုဂရုမစိုက်ဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အတွင်းမှာကျက်သရေရှိတဲ့အလှတွေကို တိုးပွားအောင်လို့ ဒါန တစ်မျိုးတည်းနဲ့ မကျေနပ်တဲ့အတွက် ကျန်တာကိုပါရအောင်ယူမယ်ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး တောထွက်တာ၊ သူတော်စင်များကို တောမထွက်ခိုင်းပါဘူး၊ အလှပြင်ပုံလေး သင်ပေးခဲ့မှာပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဘာပြင်ပုံ’

‘အလှပြင်ပုံပါဘုရား’

‘ဘယ်မှာလှအောင်’

‘အတွင်းမှာလှအောင်ပါဘုရား’

‘အတွင်းမှာ လှအောင် ဘယ်လိုပြင်ရမယ်ဆိုတာက အကာနဲ့အနှစ်ကို ခွဲသိမှ ပြင်တတ်မှာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဘုရားလောင်းမောင်မဲက အကာနဲ့အနှစ်ကို ခွဲခြားသိတဲ့အတွက် ကြောင့်မို့လို့ အနှစ်တွေစုပြီးတော့ အရယူမယ်ဆိုပြီး အလှပြင်ဖို့ အဝေး တစ်နေရာ တောကိုထွက်သွားတာက သူ့အတွက်ကို ပြင်ဆင်ချိန်တွေ ရအောင် ကြိုးစားသွားတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မိမိတို့တွေက ဟောဒီ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်းနဲ့ကို ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန်မှာ နေ့စဉ် နေ့စဉ် အလှတရားတွေကိန်းအောင် ပြင်တတ်မယ်ဆိုရင် ကျေးဇူး မများဘူးလား’

‘များပါတယ်ဘုရား’

‘အဲလိုဆိုရင် ဘာနဲ့ဘာ ခွဲခြားသိရမယ်’

‘အကာနဲ့အနှစ် ခွဲခြားသိရမှာပါဘုရား’

‘အကာနဲ့ အနှစ်၊ အကာနဲ့အနှစ်ကို ခွဲခြားသိရမယ်ဆိုတော့ အနှစ်ဆိုတာဘာ၊ အကာဆိုတာဘာ ဆိုတာကိုလည်း နားလည်ရမယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခု တစ်နေ့ တစ်နေ့ ရှာနေဖွေနေ စုဆောင်းနေတဲ့ဥစ္စာပစ္စည်းတွေ ဘယ်လောက်ပဲ များမြောင်ပါစေ၊ အဲဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေသည် ရန်သူမျိုးငါးပါး ဖျက်ဆီးရင် မကုန်သွားဘူးလား’

‘ကုန်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ရှိပြန်တော့လည်း ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန်မှာ လိုချင်တပ်မက်တဲ့ လောဘကလည်း တစ်နေ့တခြားကြီးလာတယ်၊ ဒီအပေါ်မှာ စိတ်မချလို့ သောကပရိဒေဝတွေ ရင်မှာလောင်မြိုက်တာကလည်းအပြည့်၊ ဩဟ်... ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်ကို နှစ်မွန်းရတဲ့အဖြစ်တွေဟာ အမှန်တရားကို မသိရင် မပေါ်ဘူးလား ပေါ်လား’

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေသည် ရန်သူမျိုးငါးပါးနဲ့ ဆက်ဆံပြီး ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ အဲဒါကို အကာလို့မှတ်ထား’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ယနေ့ ဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို ရှာတုန်းကလည်း ဘာနဲ့ရှာခဲ့’

‘လောဘနဲ့ ရှာခဲ့ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို သိုသိုသိပ်သိပ် စုဆောင်းတော့လည်း နှစ်နှစ်

သက်သက်နဲ့ စုဆောင်းတာမို့လို့ တခြားလား လောဘပဲလား'

'လောဘပါဘုရား'

'ရှာတော့လည်း'

'လောဘနဲ့ပါဘုရား'

'စုတော့လည်း'

'လောဘနဲ့ပါဘုရား'

'ဟိုသွားဒီသွား သွားပြန်တော့လည်း ကျန်ခဲ့တဲ့ဥစ္စာပစ္စည်း စိတ်ချလား'

'မချပါဘူးဘုရား'

'သောကပရိဒေဝကော မနှိပ်စက်ဘူးလား'

'နှိပ်စက်ပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒီတရားတွေကိုများ အဖော်လုပ်ပြီးတော့ သေပွဲဝင်ရင် ကိုယ်ကျိုးနည်းမှာက အပါယ်မှတစ်ပါး သွားစရာမရှိဘူးနော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ယနေ့ အဲဒီရှာထားတဲ့ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု အားကောင်းနေရင် ဘယ်တော့မှမလှူဖြစ်ဘူး'

'မှန်လှပါဘုရား'

'လှူတယ် လှူတယ်ဆိုတာက လိုချင်နှစ်သက်မှု လောဘတရားကို နှင်ထုတ်နိုင်မှ လှူလို့ရတာ၊ ယနေ့ ဒါနကုသိုလ် ပြုလိုက်ပြီဆိုရင် အလောဘတည်းဟူသော ကုသိုလ် စေတနာလေးက လောဘကို အနိုင်ယူပြီးတော့မှ ကိုယ့်စိတ်မှာနေရာယူရင် လောဘကိုပယ်ထုတ်လိုက်တဲ့အတွက် ကိလေသာ အညစ်အကြေးတစ်နေရာ မစင်သွားဘူးလား'

'စင်သွားပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒီ စင်တဲ့စိတ်တွေပြန်ကြည့်စမ်း အလောဘနဲ့အလှူဆင်တယ်လို့ မှတ်ထားနော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

‘ဒီကုသိုလ်တရားကျတော့ ရန်သူမျိုးငါးပါး ပျက်ဆီးလို့ရလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘ကိုယ့်ရဲ့သံသရာအတွက်ကို အားကိုးရာအနေနဲ့ကော ယူသွားလို့ မရဘူးလား’

‘ရပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒါကို အနှစ်လို့မှတ်ထားပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင်အများနားလည်အောင်

“ဥစ္စာအကာ၊ အနှစ်ဟာ၊ ဒါနာမြတ်ကုသိုလ်”

‘ရှာထားဖွေထားတဲ့ ဥစ္စာတွေက ရန်သူမျိုးငါးပါးနဲ့ဆက်ဆံလို့ ပျက်စီး တတ်တဲ့ ဥစ္စာတည်းဟူသော အကာထဲကနေ ယနေ့ အနှစ်ကိုထုတ်ဆိုရင် တခြားလား လှူတဲ့တန်းတဲ့ကုသိုလ်လား’

‘လှူတဲ့တန်းတဲ့ကုသိုလ်ပါဘုရား’

‘အဲဒီ လှူတဲ့ တန်းတဲ့ ဒါနကုသိုလ် ကိုယ့်ရဲ့စိတ်မှာနေရာယူပြီဆိုရင် အလောဘတရားက လောဘဆိုတဲ့ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ပယ်ရှင်းပြီး သားဖြစ်လို့ စင်ကြယ်သွားတဲ့တစ်နေရာလေးဟာ အကျည်းတန်ဘဝက လွတ် သွားတော့ အလှတစ်မျိုး တိုးမသွားဘူးလား’

‘တိုးသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဘယ်မှာတိုးတာတုန်း’

‘စိတ်ထဲမှာပါဘုရား’

‘စိတ်မှာအလှတိုးသွားတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီစိတ်မှာ အလှလေးတစ်ခုကို ကိုယ်က ဆင်မြန်းလိုက်နိုင်တဲ့ အတွက် လောဘတရားကို ပယ်ရှင်းလိုက်ရင် လောဘအုပ်ချုပ်တဲ့ ကာယကံ အပြုအမူ ရှိအုံးမလား’

‘မရှိတော့ပါဘူးဘုရား’

‘လောဘအုပ်ချုပ်တဲ့ အပြောအဆို ဝစီကံကော ကင်းမသွားဘူးလား’
‘ကင်းသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဆိုရင် ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်မှာ လောဘအုပ်ချုပ်တဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတွေ မရှိတော့တဲ့အတွက် ကြောင့်မို့လို့ အတွင်းစိတ်လေးမှာ အလောဘ ကုသိုလ်တရားနဲ့ အလှဆင်လိုက်တာသည် တစ်နေရာတည်းမှာ မဟုတ်ဘဲ စိတ်လှတော့ ကိုယ်ပါလှမသွားဘူးလား’

‘လှသွားပါတယ်ဘုရား’

‘အပြစ်ကင်းတဲ့ အနေအထားနဲ့ သေသွားရင်တောင် အပါယ်လေးပါးက မလွတ်ဘူးလား’

‘လွတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့်ရင် စိတ်လှရင် ဘာကောလှ’

‘ကိုယ်ပါလှပါတယ်ဘုရား’

‘မိမိတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လောဘတွေအုပ်ချုပ်ပြီးတော့ ပြုနေတဲ့ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံတွေ ဪ... မွမ်းမံထားတဲ့ အလှအပတွေ၊ လောဘအုပ်ချုပ်တဲ့ အလှအပတွေ အဲဒီအလှအပတွေက အပြင်မှာ ကြည့်ကောင်းပေမယ့် အတွင်းကျတော့ အကျည်းတန်တဲ့လောဘက ကိုယ့်ကို နှစ်မွန်းအောင် အရောင်ခြယ်သွားခဲ့ရင် ဪ... အကျည်းတန်လိုက်တာ ဆိုတာဟာ ကိုယ်လှရုံနဲ့ စိတ်မလှတာ ပေါ်သွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘စိတ်လှရင်ဘာလှမယ်’

‘ကိုယ်လှမှာပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ပြင်မယ့်ပြင် ဘယ်မှာပြင်ရမယ်’

‘စိတ်မှာပြင်ရမှာပါဘုရား’

‘အပြင်ကိုလည်း မပြင်နဲ့လို့ မပြောပါဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အပြင်ကိုပြင်ရင်းနဲ့ အတွင်းကိုပါ သတိထားရင် လောဘမဖြစ်အောင်
စောင့်ရှောက်နိုင်ရင် နှစ်မျိုးလုံး မလှသွားဘူးလား’

‘လှသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ယနေ့ ဘာပြင်နည်းသင်နေတာ’

‘စိတ်ပြင်နည်းသင်နေတာပါဘုရား’

‘အလှပြင်နည်း သင်နေတာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ပြင်ပမှာဖွင့်တဲ့အလှပြင်ဆိုင်တွေက ဟောဒီကိုယ်ကြီးကိုတော့ လှ
အောင် ပအောင် ကြည့်ကောင်းအောင်ပြင်နိုင်ပါတယ်။ ယနေ့ ဂျီပီ မင်္ဂလာ
ခန်းမမှာ ဖွင့်လိုက်တဲ့ အလှပြင်ဆိုင်ကျတော့ ဘယ်မှာလှအောင်ပြင်တာ’

‘စိတ်မှာ လှအောင်ပြင်တာပါဘုရား’

‘ကဲ-ဘယ်အလှပြင်ဆိုင် တန်ဖိုးရှိ’

‘စိတ်အလှပြင်ဆိုင် တန်ဖိုးရှိတာပါဘုရား’

‘နှစ်မျိုးလုံး တန်ဖိုးရှိပါတယ်။ ကိုယ်ကိုလည်း လှအောင်ပြင်ပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘စိတ်ကိုလည်း’

‘လှအောင်ပြင်ရမှာပါဘုရား’

‘အပြင်လှရုံနဲ့တော့ အတွင်းလှပါ့မလား’

‘မလှပါဘူးဘုရား’

‘အတွင်းလှ ရင်တော့’

‘အပြင်လှမှာပါဘုရား’

‘ဪ... ငါတို့ ဒီနေ့ အလှပြင်နည်းဟာ တန်ဖိုးရှိလိုက်တာဆိုရင်
မမှန်ဘူးလား’

‘မှန်ပါတယ်ဘုရား’

‘အခု အကာထဲက အနှစ်ကို ထုတ်လိုက်တာဟာ ကိုယ်ရှာထား ဖွေ

ထားတဲ့ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို စွမ်းနိုင်သမျှ လှူနေတန်းနေတာသည် အကာထဲက အနှစ်ထုတ်တာ၊ အဲတော့ ကိုယ့်စိတ်လေးမှာ ယနေ့ တရားပွဲကိုရောက်လာ ကြလို့ စွမ်းနိုင်သမျှလှူလိုက်တဲ့ အလှူတွေသည် ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ကုသိုလ် တရားနဲ့ အလှူဆင်တော့ တစ်နေရာတော့လှသွားပြီ၊ အလှူစုံပြီလားမေးရင် တော့. . .

‘မစုံသေးပါဘူးဘုရား’

‘ယနေ့ ကိုယ်က အပြင်ကိုသွားချင်လို့ အလှူအပလေးပြင်ပြီဆိုရင် ဟောဒီမျက်နှာလေးကို ပြင်တဲ့နေရာမှာ တစ်ခြမ်းပဲအလှူပြင်ပြီးထွက်လား’

‘မထွက်ပါဘူးဘုရား’

‘ပြည့်စုံအောင် လှအောင် ပြင်ရတယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အခုလည်းပဲ သံသရာကိုသွားမယ့်နေရာမှာ ကိုယ့်စိတ်လေးကို အလှ ပြင်ရင်လည်း ကွက်ပြီးတော့ မပြင်နဲ့ပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အလုံးစုံလှအောင်ပြင်ရင် ကြည့်မကောင်းဘူးလား ကောင်းမှာလား’

‘ကောင်းမှာပါဘုရား’

‘ဪ. . . အကာထဲက အနှစ်တစ်မျိုးကတော့ ဥစ္စာထဲကနေထုတ် လိုက်လို့ ဒါနကုသိုလ်နဲ့အလှူဆင်တာတော့ ရသွားပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နောက်တစ်ခု အကာထဲကအနှစ်ကိုထုတ်ဆိုတော့ တစ်နေ့တစ်နေ့ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်စုဆောင်းနေရတဲ့ဥစ္စာပစ္စည်း စားဖို့ရှာတယ်၊ ဝတ်ဖို့ရှာတယ် နေဖို့ရှာတယ်၊ အဲဒီရှာတော့ ဟောဒီကိုယ်ကြီးကို အသုံးမချဘူးလား’

‘ချပါတယ်ဘုရား’

‘ကာယကံနဲ့ လုပ်အားတွေကို ပြုပြီးတော့ ရှာရပါတယ်၊ ဝစီကံနဲ့ ပြောဆိုပြီးတော့ ရှာရပါတယ်၊ ဟောဒီကိုယ်ကြီးကို အသုံးမချပြီး ရှာနေရတဲ့

ကိုယ်အမှုအယာကိုပြန်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဒီကိုယ်ကြီးသည် ရောဂါမျိုးစုံကော
မနှိပ်စက်ဘူးလား’

‘နှိပ်စက်ပါတယ်ဘုရား’

‘အမျိုးစုံနှိပ်စက်လို့လည်း မပျက်စီးဘူးလား’

‘ပျက်စီးပါတယ်ဘုရား’

‘တစ်နေ့တစ်နေ့ ကိုယ့်ရဲ့ဟောဒီ မနောက်ကနေပြီးတော့ လိုချင်
တပ်မက်မှု လောဘခိုင်းလို့လည်း ကာယကံတွေ၊ ဝစီကံတွေနဲ့ မလုပ်ရ
ဘူးလား’

‘လုပ်ရပါတယ်ဘုရား’

‘ကာယကံကော ကောင်းပါ့မလား’

‘မကောင်းပါဘူးဘုရား’

‘ဝစီကံလည်း . . .’

‘မကောင်းပါဘူးဘုရား’

‘ကာယကံလည်းမကောင်း၊ ဝစီကံလည်းမကောင်းတဲ့အပြုအမူတွေနဲ့
နေ့စဉ်နေ့စဉ်လုပ်ဆောင်နေရတာဟာ ကိုယ်ကြီးကို အသုံးချပြီး လုပ်နေရတာ
အကာထဲက အနှစ်မထုတ်တတ်လို့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အကာထဲက အနှစ်ကို ထုတ်ချင်ပါတယ်ဆိုရင် ဟောဒီကိုယ်ကြီးသည်
သေချာပြန်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ မိမိတို့အတွက် တစ်နေ့တခြား အိုမင်း
ယိုယွင်းပြီးတော့ ပျက်စီးနေတဲ့သဘောကိုလည်း ပေါ်လွင်အောင် ဖော်ဆောင်
ထားတာကို သတိမထားနိုင်ရင် အကာကို မမြင်ပြန်ဘူး။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့
ဒီကိုယ်ကြီးကို အသုံးချပြီးတော့ လောဘခိုင်းတဲ့နောက် ဒေါသခိုင်းတဲ့နောက်
မောဟခိုင်းတဲ့နောက် တစ်နေ့ကုန် လုပ်နေရတာကလည်း အကျည်းတန်
အရုပ်ဆိုးပါလားဆိုတာကို ယနေ့ည တရားပွဲနာရတော့ မပေါ်သွားဘူးလား’

‘ပေါ်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဆိုရင် ဒီကိုယ်ကို အသုံးချပြီးတော့ အနှစ်ထုတ်တတ်ရင် တန်ဖိုးမရှိ ဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘အေး... အကာထဲကအနှစ်ကိုထုတ်ဆိုတော့ -

“ကိုယ်ဟာအကာ၊ အနှစ်ဟာ၊ သီလာမြတ်ကုသိုလ်”

‘ယနေ့ မိမိတို့တရားပွဲကို ရောက်ရှိလာတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ တရားပွဲ မစခင်မှာ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ငါးပါးသီလ မစောင့်ထိန်းရဘူးလား’

‘စောင့်ထိန်းရပါတယ်ဘုရား’

‘ငါးပါးသီလစောင့်ထိန်းလိုက်တဲ့အတွက် ဟောဒီ ကာယကံကို စောင့်ရှောက်လိုက်ပြီ၊ သူများအသက်ကိုမသတ်အောင်၊ သူများဥစ္စာတွေ မခိုးရအောင် ကဲ... သီလတရားက ကိုယ့်စိတ်မှာ အလှဆင်လိုက်တဲ့အတွက် ကာယကံ အပြုအမူတွေကို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ လှပအောင်ကော စောင့်ရှောက်ပြီးသား မဖြစ်ဘူးလား’

‘ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဝစီကံ အပြောအဆိုတွေကို ပြန်ကြည့်တော့လည်း သီလကုသိုလ်တွေ ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန် တန်ဆာဆင်ထားတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ သူများအသက် သတ်တာ၊ သူများဥစ္စာခိုးတာ၊ သူများအိမ်ယာ ကျူးလွန်တာ မဟုတ်မမှန် တာပြောတာ အရက်သေစာသောက်စားတဲ့ အပြောအဆိုတွေရဲ့ အကုသိုလ် တွေကောပါသေးလား’

‘မပါပါဘူးဘုရား’

‘ကိုယ့်ရဲ့ အကြံအစည်ကလည်း သီလကုသိုလ်တွေ တည်တဲ့အတွက် ကြောင့်မို့လို့ အပြစ်မကင်းဘူးလား’

‘ကင်းပါတယ်ဘုရား’

‘ဪ... ကိုယ်တည်းဟူသော အကာထဲက အနှစ်ထုတ်ချင်ရင် ကိုယ်ကျင့်သီလစောင့်ထိန်း’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် သီလ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ အလှဆင်လိုက်ရင် ဟော စိတ်လေးမှာ မသန့်စင်သွားဘူးလား’

‘သန့်စင်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီစိတ်မှာ သီလနဲ့အလှဆင်လိုက်တဲ့အတွက် အတွင်းတင် လှ သလားမေးတော့ အပြင်ပါလှသွားတာက ကာယကံအပြစ်ပါလုံခြုံသွားတယ်၊ ဝစီကံ၊ မနောကံအပြစ်ပါ’

‘လုံခြုံသွားပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါကြောင့် စိတ်လှရင် ကိုယ်လှတယ်ဆိုတာ မမှန်သွားဘူးလား’

‘မှန်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘အကာထဲက အနှစ်ထုတ်တာ အခုနှစ်မျိုးရပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အိမ်မှာထိုင်နေရင်တော့ ရပါမလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘အခု ဒီကိုရောက်လာတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ တန်ဖိုးရှိသွားတာက စွမ်းနိုင်သမျှ ကိုယ်လှူလိုက်တဲ့ဒါနကုသိုလ် ကိုယ့်စိတ်မှာ အလှဆင်ပေးတာ၊ သီလတရားတွေ ခံယူစောင့်တည်လိုက်တော့ ဟော. . သီလကုသိုလ်ကလည်း ကိုယ့်စိတ်မှာ အလှတစ်နေရာယူသွားပြီ၊ ဒါတင်ပဲလားဆိုတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဪ. . . ဆရာတော်က တရားဟောတော့မယ်၊ ကြွလာတဲ့အခါမှာ အားလုံး ရဲ့သန္တာန်မှာ မေတ္တာတွေထားပြီးတော့ မေတ္တာတွေမပွားကြဘူးလား’

‘ပွားကြပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီလို မေတ္တာတွေပွားတဲ့အတွက် အဒေါသတည်းဟူသော ကုသိုလ် သည် မိမိရဲ့စိတ်မှာ နေရာယူသွားတော့ ဒေါသကို နှင်ထုတ်ပြီးသားပဲ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် အညစ်အကြေးတွေကို သန့်စင်ပြီးတော့ စိတ်မှာ တစ်နေရာ ပြီး တစ်နေရာ အလှဆင်လိုက်တာဟာ ကုသိုလ်တရားတွေ မများသွားဘူး’

လား'

'များသွားပါတယ်ဘုရား'

'ဟော... စိတ်လေးမှာတင် လှတာမဟုတ်ဘူး ကာယကံ ဝစီကံ မနောက်တွေပါ အပြစ်လုံခြုံသွားတော့ ကိုယ်ပါ တစ်နေ့တခြား လှမလာဘူး လား'

'လှလာပါတယ်ဘုရား'

'အလှပြင်နည်း ပြောနေတာနော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'အပါယ်လေးပါးကကော မလွတ်နိုင်ဘူးလား'

'လွတ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား'

'နိဗ္ဗာန်ရောက်လောက်အောင်ကော အထောက်အပံ့ကောင်းတွေ အားမကြီးသွားဘူးလား'

'ကြီးသွားပါတယ်ဘုရား'

'ဘယ်မှာလှလို့'

'စိတ်မှာ လှလို့ပါဘုရား'

'ဥစ္စာတည်းဟူသော အကာထဲကအနှစ်ထုတ်ချင်ရင် ဘာနဲ့အလှဆင်မယ်၊ ဒါနကုသိုလ်နဲ့အလှဆင်မယ်၊ ဟောဒီ ကိုယ်တည်းဟူသော အကာထဲက အနှစ်ထုတ်ပြီး ကိုယ့်စိတ်မှာ လှအောင်ဆင်ချင်ရင် ဘာနဲ့ဆင်မယ် သိလကုသိုလ်နဲ့ဆင်ရမယ်၊ မေတ္တာတွေပွားပြီးတော့ ဆင်ရမယ်၊ အဲဒီလို ဆင်သွားတော့ ဟော... နှစ်မျိုးတော့လှသွားပြီ၊ နောက်ဆုံးတစ်မျိုး ကျန်သေးတာက အကာနဲ့အနှစ်ကို ထပ်ခွဲတတ်အုံးမှ'

'မှန်လှပါဘုရား'

'အကာနဲ့အနှစ်ကို ခွဲကြအုံးစို့ဆိုတော့ ယနေ့ သူတော်စင်များ အသက်ရှင် ရပ်တည်မှုအတွက်ကို အသက်ရှူသွင်းလိုက်၊ အသက်ရှူထုတ်လိုက် မလုပ်ဘူးလား'

'လုပ်ပါတယ်ဘုရား'

‘အဲဒီလို ရှူသွင်း ရှူထုတ်လုပ်နိုင်တိုင်း လုပ်နိုင်တိုင်းမှာ အသက်မရှင် ဘူးလား’

‘ရှင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် အသက်ရှင်တယ်လို့ပြောနေကြတဲ့ မိမိတို့တစ်တွေ အသက် ဆိုတာဘာလဲ မသိဘူးလား၊ အသက်ဆိုတာ မသိဘူးပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါတဘုရား’

‘ဒါဖြင့် ဘာလို့ အသက်ရှင်တယ်ပြောတုန်း တရားတစ်ပွဲလုံး ငြိမ်သွား ပါလားပြောတော့ အသက်ရှင်တယ်၊ အသက်ဆိုတာ ဘာလဲမေးတော့ ‘အ’ ကုန်ကြပြီ၊ အဲတော့ အသက်ရှင်တယ် အသက်ရှင်တယ်ဆိုတာလေးကို ပြန် ကြည့်လိုက်၊ မိမိတို့အသက်ရှင်ရပ်တည်မှုအတွက်ကို ဟော နှာခေါင်းထဲကို ရောက်အောင် လေမရှူသွင်းဘူးလား’

‘ရှူသွင်းပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒါကို ဘယ်လိုပြော’

‘အသက်ရှူတယ်လို့ပြောပါတယ်ဘုရား’

‘တကယ်တမ်းပြန်ကြည့်တော့ အသက်ရှူတာလား လေရှူတာလား’

‘လေရှူတာပါတဘုရား’

‘ဘာလို့လေရှူတယ်မပြောတုန်း အသက်ရှူတယ်ပြောတယ်နော်’

‘မှန်လှပါတဘုရား’

‘ရှူတာကဘာတုန်း’

‘လေပါတဘုရား’

‘အသက်ကိုမရှူပါဘူး၊ ရှူတာကတော့’

‘လေပါတဘုရား’

‘ဒါဖြင့် အသက်ရှူတယ်လို့ပြောပြီးတော့ အသက်ရှင်ရပ်တည်နေရတဲ့ ဘဝ အသက် အသက်လို့ခေါ် ရတဲ့အရာ ဘာဆိုတာ ကွဲပြားအောင်ပြောရင် လေရှူတယ်ဆိုတာက အဲဒီလေသည် နှာခေါင်းထဲကို တစ်ဆင့်တိုးပြီးတော့

ဝမ်းထဲကိုဝင်သွားတာ အလိုလိုဝင်တာလား'

'မဟုတ်ပါဘူးဘုရား'

'မဟုတ်ဘူးနော်၊ လေကိုအတွင်းထဲကို ရှူသွင်းတော့မယ်ဆိုရင် ရှူချင်တဲ့စိတ် ဖြစ်ရတယ်၊ ရှူချင်တဲ့စိတ်လေးပေါ်မှ ရှူသွင်းတဲ့အမူအရာ မပေါ်ဘူးလား'

'ပေါ်ပါတယ်ဘုရား'

'ဒါဖြင့် ရှူချင်တဲ့စိတ်ကနာမ်၊ ရှူချင်တဲ့စိတ်က'

'နာမ်ပါဘုရား'

'ရှူလိုက်တဲ့ အမူအရာက'

'ရုပ်ပါဘုရား'

'ရုပ်နဲ့နာမ်လေး ပေါ်သွားပြီနော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'တစ်ခါပြန်ပြီး ရှူထုတ်ချင်တဲ့ စိတ်လေး မပေါ်ဘူးလား၊ ရှူထုတ်ချင်တဲ့စိတ်က'

'နာမ်ပါဘုရား'

'ရှူထုတ်လိုက်တဲ့အမူအရာက'

'ရုပ်ပါဘုရား'

'ဒီလိုဆိုရင် ရှူသွင်းတုန်းကလည်းပဲ ပေါ်လာတာက ရုပ်နဲ့နာမ် အဲဒီရုပ်နာမ်လေးပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း အသက်ရှင်တယ်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ရုပ်နာမ်လေးဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း'

'အသက်ရှင်ပါတယ်ဘုရား'

'ပြန်ပြီးရှူမထုတ်ဘူးလား'

'ထုတ်ပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒီ ရှူထုတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ရှူထုတ်ချင်တဲ့စိတ် မဖြစ်ဘူးလား'

‘ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ရှုထုတ်တဲ့အမှုအရာကော ပါ၊ မပါ’

‘ပါပါတယ်ဘုရား’

‘ပေါ်လာတာက ငါလား သူလား ရုပ်နဲ့ နာမ်လား’

‘ရုပ်နဲ့နာမ်ပါဘုရား’

‘အဲဒီလို ရုပ်နာမ်လေးတွေ ဆက်ကာဆက်ကာ အစားထိုးလို့ အသက် ရှင်တယ်ပြောတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဟောချင်တဲ့စိတ်လေး ဆက်ကာ ဆက်ကာ ပေါ်နေသေးလို့ဟောနိုင်တာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း နာချင်တဲ့စိတ်လေးတွေ ဆက်ကာဆက်ကာ အစားထိုးနေလို့ နာနိုင်တာ၊ အဲဒါကို အသက်ရှင်တယ်လို့ခေါ်တာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် အသက်ဆိုတာ ဘာလဲလို့မေးရင် အသက်သမုတ် နာမ်နဲ့ ရုပ် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို အသက်လို့ခေါ်တာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သိသွားပြီပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အသက်ရှင်တယ်ဆိုတာ ဘာအစားထိုးလို့’

‘ရုပ်နဲ့နာမ်အစားထိုးလို့ပါဘုရား’

‘ရုပ်နာမ်အစားမထိုးရင်သေရမှာ၊ အဲတော့ ဒီရုပ်ဒီနာမ်သည် ဘယ် အချိန် ကြည့်ကြည့် ဖြစ်ပြီးရင်ပျက်လို့ မြဲလား’

‘မမြဲပါဘူးဘုရား’

‘မမြဲတဲ့တရားမို့လို့ ဘာမှအသုံးမကျလို့အကား၊ အဲဒီရုပ်နာမ်တည်း’

ဟူသော မမြဲတဲ့တရားကို မိမိရဲ့သန္တာန်မှာ ဉာဏ်သာမရှိရင် သိမလား’
‘မသိပါဘူးဘုရား’

‘ဉာဏ်သာမရှိရင် မောဟတည်းဟူသောတရားဆိုးက ကိုယ့်စိတ်မှာ
နေရာယူသွား အမှောင်ဖုံးထားရင် ဘာမှမမြင်ဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါကြောင့် ဟောဒီရုပ်နာမ်သည် ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်တတ်ပါလားလို့
ကိုယ့်စိတ်လေးမှာ ဉာဏ်သာနေရာယူလိုက်ရင် မောဟကိလေသာကို
နှင်မထုတ်ဘူးလား’

‘နှင်ထုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒါဆိုရင် အကာနဲ့အနှစ် ခွဲရအုံးမယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

“အသက်ဟာအကာ၊ အနှစ်ဟာ၊ ဘာဝနာမြတ်ကုသိုလ်”

‘အခု အကာနဲ့အနှစ်ကို ထပ်ပြီးတော့ ခွဲပြလိုက်ပြီ၊ ရုပ်နာမ် အစား
ထိုးတိုင်း ထိုးတိုင်းမှာ အသက်ရှင်တယ်လို့ပြောတယ်၊ ဒီအသက်တည်း
ဟူသော ရုပ်နာမ်သည် ဖြစ်ပြီးရင်ပျက်လို့ ဘာတစ်ခုမှအသုံးမကျလို့ အကာ၊
အဲဒီသဘောအမှန်ကို သိအောင်ကျင့်ပါတယ်ဆိုရင် ကိုယ့်စိတ်မှာ ဘာဝနာနဲ့
အနှစ်ထုတ်၊ ဘာဝနာအနှစ်ထုတ်လိုက်ရင် ဘာဝနာကုသိုလ် ကိုယ့်သန္တာန်
တည်ရင် မညာဉာဏ်လေး မကိန်းဘူးလား’

‘ကိန်းပါတယ်ဘုရား’

‘ပညာဉာဏ်ကိန်းသွားရင် ကိုယ့်စိတ်လေး ဘယ်လောက်လှလဲ
မေးတော့ မောဟကိုနှင်ထုတ်လိုက်တော့ မောဟအုပ်ချုပ်လို့ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့
ကိလေသာအလိုဆိုးတွေပါ မစင်သွားဘူးလား’

‘စင်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ... စိတ်မှာစင်ကြယ်အောင် လှသွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ယနေ့ ဒါနကုသိုလ်နဲ့သူတော်စင်များက တစ်နေရာလေးကို လှအောင် ဆင်လိုက်ပါပြီ၊ ဥစ္စာတည်းဟူသော အကာထဲကနေ အနှစ်ထုတ်ပြီး ဒါနနဲ့ အလှဆင်လိုက်တယ်၊ ကိုယ်တည်းဟူသော အကာထဲကနေ အနှစ်ထုတ်ပြီး တော့ သီလနဲ့ အလှဆင်လိုက်တယ်၊ အခု ရုပ်နာမ်တည်းဟူသော အသက် အကာထဲကနေပြီးတော့ ဘာဝနာနဲ့အနှစ်ထုတ်ပြီး အလှဆင်လိုက်တော့ လှတဲ့နေရာမှာ စိတ်ကိုကြည့်လိုက်ရင် ဪ... အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ သုံးမျိုး နေရာမယူဘူးလား’

‘ယူပါတယ်ဘုရား’

‘အလောဘနဲ့နေရာယူရင် လောဘကိုနိုင်သွားပြီ၊ အဒေါသ ကိုယ့် သန္တာန်မှာ နေရာယူရင် ဒေါသလာအုံးမလား’

‘မလာပါဘူးဘုရား’

‘အမောဟ နေရာယူလိုက်ရင် မောဟလာအုံးမလား’

‘မလာပါဘူးဘုရား’

‘ကိလေသာအလိုဆိုးတွေ မရှိတော့ဘဲနဲ့ စင်ကြယ်သွားတာသည် စိတ်မှာ အလှဆင်တတ်လို့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် စိတ်ကိုအလှဆင်ရင် အကာထဲက’

‘အနှစ်ထုတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အခု ဘုရားလောင်းမောင်မဲက အကာထဲကအနှစ်ထုတ်မယ်ဆိုပြီး တောမထွက်သွားဘူးလား’

‘ထွက်သွားပါတယ်ဘုရား’

‘တောထွက်သွားပြီးတော့ ခြိုးခြိုးခြံခြံနဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် သူတော် ကောင်းတရားတွေကို ကိန်းအောင်ကျင့်မယ်ဆိုပြီးတော့ ရသေ့ဝတ်လိုက်ပါပြီ၊ အဲလို ရသေ့ဝတ်ပြီးတော့မှ အကျင့်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျင့်တဲ့နေရာမှာ ဟိုနေရာ ဒီနေရာသွားပြီးတော့လည်းပဲ ဆွမ်းခံပြီးမစားရှာပါဘူး၊ သစ်ပင်

အောက်မှာနေပြီးတော့မှ အသီးသီးတဲ့အချိန်အခါမှာ အသီးတွေ စားကျင့်တယ်။ အသီးမရှိလို့ အပွင့်ပွင့်တဲ့အချိန်မှာ အပွင့်စားကျင့်သည်။ အပွင့်မပွင့်သေးလို့ အဖူးဖူးတဲ့အချိန်မှာ အဖူးစားကျင့်သည်။ အဖူးတွေ အပွင့်တွေ အသီးတွေ မရှိဘူးဆိုရင် အရွက်ပဲစားကျင့်တယ်။ အရွက်လည်းမရှိတော့လို့ အရိုးပြိုင်းပြိုင်းပဲကျန်မယ်ဆိုရင်တော့ အပင်မှာရှိတဲ့ အခေါက်မှာတင်နေတဲ့ အပွေးတွေကိုခြစ်ပြီးတော့ ရေဖျော်သောက်ပြီး စားကျင့်တယ်။ အဲဒီလောက်ထိ အကျင့်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျင့်လိုက်တဲ့အတွက် သိကြားမင်းရဲ့ ပဏ္ဍိကမ္မလာကျောက်ဖျာ တင်းရပါတယ်။ သိကြားမင်းရဲ့ ပဏ္ဍိကမ္မလာကျောက်ဖျာ တင်းရတာသည် အကြောင်းသုံးမျိုးရှိတယ်။ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိ

‘သုံးမျိုးရှိပါတယ်ဘုရား’

‘သိကြားမင်းတို့ စုတိစိတ်ကျကာနီး သေခါနီးပြီဆိုရင်လည်းပဲ သိကြားမင်းရဲ့ ပဏ္ဍိကမ္မလာကျောက်ဖျာတင်းတယ်။ သိကြားမင်းရဲ့ စည်းစိမ်ကို အလိုရှိလို့ ကျင့်သူပေါ်ခဲ့ရင်လည်း သိကြားမင်းရဲ့ ပဏ္ဍိကမ္မလာကျောက်ဖျာ တင်းသည်။ လောကမှာ သူတော်ကောင်းတရားကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျင့်ခဲ့ရင်လည်းပဲ အဲဒီအကျင့်ကြောင့် သိကြားမင်းရဲ့ ပဏ္ဍိကမ္မလာကျောက်ဖျာ တင်းပါသည်။ သိကြားမင်းရဲ့ ပဏ္ဍိကမ္မလာ ကျောက်ဖျာ တင်းရခြင်း ဘယ်နှစ်ချက်’

‘သုံးချက်ပါဘုရား’

‘အခု မောင်မဲရသေ့က အကျင့်ပြင်းထန်လို့ ပဏ္ဍိကမ္မလာကျောက်ဖျာ တင်းလာတော့ သိကြားမင်း မနေနိုင်ဘူး။ လူ့ပြည်လောကကို လူယောင်ဖန်ဆင်းပြီးတော့ ဆင်းလာ။ မောင်မဲဘုရားလောင်း တရားကျင့်တဲ့နောက်က နေပြီးတော့ အသာလေးရောက်အောင်သွားပြီးတော့မှ မောင်မဲရသေ့ တရားကျင့်တာကိုကြည့်ပြီး သူက ကဲ့ရဲ့တာ။ ဪ... ဒီရသေ့အမျိုးကောင်းသား သူတော်ကောင်းတရားတွေကျင့်တယ်လို့သာပြောတာ အသားအရေ အဆင်း ကြည့်တော့လည်း မဲကြုတ်နေတာပဲ။ စားပြန်တော့လည်း အညံ့စားစားပြီး

ကျင့်တာ သူတော်ကောင်းတရား ဘယ်ကိန်းနိုင်ပါ့မလဲ သွားကဲ့ရဲ့နေတာ၊ အဲလို ကဲ့ရဲ့နေတော့ မောင်မဲရသေ့ကလည်း ကြိုးစား ကျင့်ကြံထားတာ ဖြစ်တော့ အဘိညာဉ်ရနေတာ၊ အဲလိုရနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော့ ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ ကြည့်လိုက်တော့ သိကြားမင်းမှန်းသိတော့ အသင် သိကြားမင်း... အသင်သိကြားမင်းက ငါ့ရဲ့ပြင်ပအသားအရေကိုကြည့်ပြီး အကျည်းတန်တယ် ရုပ်ဆိုးတယ် လူမဲလို့ သင်က ကဲ့ရဲ့နေတယ်၊ တကယ်တမ်းကျတော့ သင်သိကြားမင်းဟာ အလှတရားကို သိမှမသိဘဲ၊ အလှဆိုတာက အပြင်မှာ ကြည့်ပြီး မဆုံးဖြတ်ရဘူး၊ ဟောဒီ အသားအရေတွေ ဘယ်လောက်ပဲမဲမဲ လောကမှာ သူတော်စင်များ နားလည်ထားတာက အသားမဲရင် လူမဲ၊ အသားဖြူရင်'

'လူဖြူပါဘုရား'

'ဒီလိုသိထားတာ သိကြားမင်းလည်း ဒီလောက်ပဲ နားလည်တာကို၊ အဲတော့ မောင်မဲ ဘုရားလောင်းရသေ့က အသင်သိကြားမင်း... အသင် သိကြားမင်းက ပြင်ပအရည်အဆင်းလေးကြည့်ပြီးတော့မှ အသားမဲတာကို လူမဲ၊ အကျည်းတန်တယ်၊ ရုပ်ဆိုးတယ် ဒီလိုပြောနေတာ တကယ်တမ်းကျ တော့ သင်က ငါ့ရဲ့အတွင်းနှလုံးသားကိုမှ မကြည့်တတ်ဘဲ၊ ငါ့ရဲ့နှလုံးသား အတွင်းမှာ ဟောဒီစိတ်လေးမှာ တစ်နေ့တခြား အလှတွေတိုးအောင်လို့ ငါသည် ဒါန ကုသိုလ်နဲ့အလှဆင်တယ်၊ သီလကုသိုလ်တွေနဲ့ အလှဆင်တယ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်တွေနဲ့ အလှဆင်ထားတယ်၊ ငါ့ရဲ့သန္တာန်မှာ ကိလေသာတွေ ကို တတ်စွမ်းသမျှ ငြိမ်းအောင်ငြိမ်းအောင်လုပ်ပြီးတော့မှ ကုသိုလ်တရား တွေနဲ့စင်ကြယ်အောင် အလှဆင်ထားတဲ့အတွက် ငါသည် လူမဲ မဟုတ်ပါ လူဖြူလို့ခေါ်သည်၊ ဘာလို့ခေါ်'

'လူဖြူလို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား'

'ဘာဖြစ်လို့ လူဖြူလို့ခေါ်လဲမေးရင် စိတ်မှာလှလို့ တစ်နည်းပြောရင် ကုသိုလ်တရားတွေနဲ့ ထုံမွမ်းထားလို့ ကုသိုလ်ရှိရင် ဘယ်လောက်ပဲအသားမဲမဲ

လူဖြူ ဘယ်လောက်ပဲအသားတွေဖြူဖြူ အကုသိုလ်တရားတွေ ရင်ထဲပြည့်ရင်
လူမဲ၊ ယနေ့ လူဖြူနဲ့လူမဲကွဲပြီလား'

'ကွဲပါပြီဘုရား'

'အသားမဲလို့ လူမဲလို့ခေါ်တာ ဟုတ်လား'

'မဟုတ်ပါဘူးဘုရား'

'အသားဖြူလို့ လူဖြူလို့ခေါ်တာဟုတ်လား'

'မဟုတ်ပါဘူးဘုရား'

'ဘုရားရဲ့အလိုတော်ကျ ဓမ္မသဘောနဲ့ပြောရင် လူဖြူလူမဲဆိုတာ
ကုသိုလ် အကုသိုလ်နဲ့ ပိုင်းခြားသွားတာ'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ကုသိုလ်တရားတွေပြည့်နေရင် လူဖြူ၊ အကုသိုလ်
တရားတွေရှိနေရင်'

'လူမဲပါဘုရား'

'ယနေ့ တရားနာပရိသတ်တွေ အားလုံးမေးပါ့မယ်၊ လူဖြူတွေလား
လူမဲတွေလား'

'လူမဲတွေပါဘုရား'

'အံ့မယ် ဘာတွေတုန်း၊ အခုတရားပွဲ ရောက်တာတောင်မှ မဲချင်သေး
လို့လား'

'မမဲချင်ပါဘူးဘုရား'

'တရားပွဲမှာ တရားလေးနာနေတော့ ကိုယ့်စိတ်လေး မကြည်ဘူးလား'

'ကြည်ပါတယ်ဘုရား'

'စွမ်းနိုင်သမျှလှူတဲ့ ဒါနကုသိုလ်ကော မရှိခဲ့ဘူးလား'

'ရှိခဲ့ပါတယ်ဘုရား'

'သီလတရားကော မစောင့်ထိန်းဘူးလား'

'စောင့်ထိန်းပါတယ်ဘုရား'

‘အဲလိုဆိုရင် ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ အလောဘနဲ့လည်း အလှဆင်ထား သလို အဒေါသ မေတ္တာတွေပွား၊ မေတ္တာတွေထားပြီးတော့ ဖို့ခဲလို့လည်းပဲ အလှတစ်မျိုးတိုးနေပါပြီ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တရားပွဲပြီးတာနဲ့ မိမိတို့ကို နှလုံးသွင်းပြီးတော့ တရားကော မရှုခိုင်း ဘူးလား’

‘ရှုခိုင်းပါတယ်ဘုရား’

‘ဘာဝနာကုသိုလ်ကော မတိုးဘူးလား’

‘တိုးပါတယ်ဘုရား’

‘လူမဲလား လူဖြူလား’

‘လူဖြူပါဘုရား’

‘မြင်သွားပြီပေါ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကဲ-တရားပွဲပြီးလို့ အိမ်ပြန်သွားရင်တော့’

‘လူမဲပါဘုရား’

‘မဲတာပဲ၊ ဒီပရိသတ်က တစ်မျိုးပါလား စဉ်းစားနော်၊ မိမိတို့တစ်တွေ သေချာပြန်ပြီးအာရုံပြု ကိုယ်က ပြင်ပ အလှဆိုင်လေးမှာသွားပြီးတော့ အလှ မပြင်ဖူးဘူးလား’

‘ပြင်ဖူးပါတယ်ဘုရား’

‘မျက်နှာပဲပေါင်းတင်တင် ဆံပင်ပဲအလှပြုပြင်ပြင် ကိုယ်က အဲဒီ အလှလေး ပြုပြင်ပြီးလို့ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါမှာ မျက်နှာပေါင်းတင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကကော ကိုယ့်မျက်နှာကို ဘယ်သူ့အကိုင်ခံတုန်း ဘယ်သူ့မှ အထိမခံ ဘူး၊ ဆံပင်လေးကို အလှပြင်လာရင်လည်း သူများကလာပြီး အထိခံလား’

‘မခံပါဘူးဘုရား’

‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း အလှမျက်နှာမှာစိုးလို့ စောင့်ရှောက်လိုက်တာ၊ အဲဒီ

စောင့်ရှောက်ရင်း စောင့်ရှောက်ရင်းနဲ့ အပါယ်လေးပါးမျက်စောင်းထိုး၊ ဘယ်
မျက်စောင်းထိုး'

‘အပါယ်မျက်စောင်းထိုးပါတယ်ဘုရား’

‘ကဲ-ယနေ့အလှလာပြင်ပြီ၊ အလှလာပြင်လိုက်တဲ့ ဟောဒီစိတ်လေးမှာ
ကျတော့ အလောဘ အဒေါသ အမောဟနဲ့ အလှပြင်လိုက်တော့ အပါယ်
တံခါးမပိတ်ဘူးလား’

‘ပိတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘နိဗ္ဗာန်ကော မရနိုင်ဘူးလား’

‘ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ယနေ့ သူတော်စင်များက အိမ်ပြန်ရောက်ရင် မဲမယ်နော် ဟုတ်လား၊
ဒီလောက်ပြင်လိုက်တဲ့အလှကို မစောင့်ရှောက်ချင်ဘူးပေါ့’

‘စောင့်ရှောက်ချင်ပါတယ်ဘုရား’

‘အပါယ်လေးပါးကျမယ့်အလှကျတော့ စောင့်ရှောက်လိုက်တာ၊
အပါယ်လေးပါးလွတ်မယ့်အလှကျတော့ ဆက်ဟောရအုံးမှာလား’

‘ဟောပါဘုရား’

‘အလှကတော့ ပြင်ဖို့မသင်လိုက်ဘူးလား’

‘သင်လိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘စောင့်ရှောက်ဖို့က ဘယ်သူ့တာဝန်တုန်း’

‘တပည့်တော်တို့တာဝန်ပါဘုရား’

‘ဆံပင်အလှပြင်တုန်းကတော့ သေလောက်အောင် စောင့်ရှောက်
တယ်၊ မျက်နှာပေါင်းတင်တုန်းကလည်း ဘယ်သူ့မှအထိမခံဘူး၊ အခု ဒီအလှ
လေး ပြင်လိုက်လို့များ ဒါကိုစောင့်ရှောက်ရင် အပါယ်မလွတ်ဘူးလား’

‘လွတ်ပါတယ်ဘုရား’

‘တန်ဖိုးရှိတဲ့အလှကျတော့ မစောင့်ရှောက်ချင်ဘူး အခု တရားပွဲပြီးလို့
အိမ်ပြန်သွားရင် ဟဲ့-ဖြူမလား မဲမလားဆိုရင်’

‘မဲမယ်ဘုရား’

‘တော်တော် တော်တဲ့လူတွေပါ။ တပည့်တော် ဒီအလှမပျက်အောင် စောင့်ရှောက်မယ်လို့တော့ မပြောဘူးနော်၊ အခုအလှတရားလေးကို အဲလို ပြင်ပေးတာ၊ ပြင်ပေးတဲ့အခါကျတော့ ဪ... သိကြားမင်းကိုပြောတယ်၊ ငါ့ရဲ့ ဟောဒီအတွင်းထဲမှာလှနေတဲ့ ကုသိုလ်တရားတွေနဲ့ဆင်ထားလို့ ငါသည် ဘယ်လောက်ပဲ အသားမဲမဲ လူမဲမဟုတ်ဘူး လူဖြူ ကုသိုလ်တွေရှိလို့’

‘လူဖြူပါဘုရား’

‘အကုသိုလ်ရှိရင်’

‘လူမဲပါဘုရား’

‘အသင်သိကြားမင်း အသင်သိကြားမင်းက ပြင်ပကအလှကို ကြည့်ပြီး တော့သာလျှင် လှတယ်ပတယ်ပြောနေတာပါ။ ဟောဒီကိုယ်ကြီးကို ဘယ် လောက်ပဲလှအောင်ပြင်ပြင်၊ ဘယ်လောက်ပဲ လှအောင်ဆင်ဆင် -

“ ကိုယ်ခန္ဓာတွင်၊ အလှဆင်၊ အအိုတွင်လမ်းဆုံးသည် ကိုယ်ခန္ဓာတွင်၊ အလှဆင်၊ အနာတွင်လမ်းဆုံးသည် ”

‘တစ်နေ့တစ်နေ့ ဟောဒီကိုယ်ကောင်ကြီးကို ပြုပြင်ပြီး ယုယလို့ အလှတွေ ပြင်နေတာသည် ဘယ်လောက်ပဲ အလှပြင်ပြင် ပြင်ရင်းပြင်ရင်းနဲ့ ပျိုလာလား အိုသွားလား’

‘အိုသွားပါတယ်ဘုရား’

‘နာခြင်းတရားကကော တစ်နေ့တခြား မတိုးဘူးလား’

‘တိုးပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါကြောင့် ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို လှအောင်ပအောင် ဘယ် လောက်ပဲပြင်ပြင်ပါ။ အအိုမှာလမ်းဆုံး အနာမှာ လမ်းဆုံးပြီးတော့ အလှတရားတွေဟာ ချက်ချင်းချက်ချင်းကို ပျက်စီးပါသည်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မပျက်စီးဘူးလား’

‘ပျက်စီးပါတယ်ဘုရား’

‘ဘယ်မှာ အလှပြင်လို့’
 ‘ကိုယ်မှာအလှပြင်လို့ပါဘုရား’
 ‘ကုန်ကျစရိတ် နည်းလားများလား’
 ‘များပါတယ်ဘုရား’

‘ဘယ်လောက်ကုန်ကုန် ပြင်မယ်ပေါ့နော် ပြင်ကြပါ။ အဲလို အကုန်ကျ
 တွေခဲပြီး ပြင်လိုက်တဲ့အပြင်သည် အဖို့မှာ လမ်းဆုံးတယ်၊ အနာမှာ လမ်းဆုံး
 တယ်၊ ဟောဒီစိတ်မှာ အလှပြင်လိုက်တာကျတော့ -

“စိတ်ခန္ဓာတွင်း၊ အလှဆင်၊ မဂ်ဝင်ဖိုလ်ပေါက်သည်”

‘မိမိတို့ ဟောဒီစိတ်လေးမှာသာ အလောဘနဲ့အလှဆင်မယ် အဒေါသ
 နဲ့ အလှဆင်မယ်၊ အမောဟနဲ့သာ အလှဆင်မယ်ဆိုရင် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
 သေချာတယ်တဲ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’
 ‘အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီး မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တောင်ရမယ်ဆိုတော့ အလှဆုံး
 ဆိုရင် မမှန်ဘူးလား’
 ‘မှန်ပါတယ်ဘုရား’

‘အသင် သိကြားမင်း၊ အလှမှာ စိတ်အလှကတစ်မျိုး ကိုယ်အလှက
 တစ်မျိုး အလှဘယ်နှစ်မျိုးရှိ’

‘နှစ်မျိုးရှိပါတယ်ဘုရား’
 ‘ဒါကြောင့် ဒါလေးကိုလည်း မှတ်မိအောင် -

“ကိုယ်လှစိတ်လှ၊ ထိုနှစ်လှ၊ ဘယ်လှသာ၍လှသနည်း”

‘အသင်သိကြားမင်း ကိုယ်ကိုပြင်တဲ့အလှကတစ်မျိုး စိတ်ကိုပြင်တဲ့
 အလှကတစ်မျိုး အလှနှစ်မျိုးရှိတယ်၊ အဲဒီကိုယ်ကိုပြင်ပြီးတော့ လှနေတဲ့အလှ
 ကိုကြည့်ပြီး သဘောကျရင် ရင်ထဲမှာ လောဘတွေဖြစ်တယ်၊ မကျေမနပ်
 ဖြစ်နေရင် ဒေါသတွေဖြစ်တယ်၊ အမှန်တရားကိုမသိတဲ့အတွက် မောဟက
 ဖုံးတယ်၊ ကိုယ်ကိုဘယ်လောက်ပဲလှအောင်ပြင်ပြင် စိတ်လှဖို့ မသေချာဘူး

နော်၊ ဒီတော့ ကိုယ်လှအောင်ပြင်တာနဲ့ စိတ်ကလွဖို့ သေချာပါ့မလား’

‘မသေချာပါဘူးဘုရား’

‘ကိုယ်ကိုအလှပြင်ပြီးတော့ သဘောကျနေတော့ လောဘကလာမှာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အရုပ်မဆိုးဘူးလား ဆိုးမှာလား’

‘ဆိုးမှာပါဘုရား’

‘ဟောဒီစိတ်လေးကိုသာ အလှဆင်မယ်ဆိုရင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေကို နှင်ထုတ်ပြီးသားဖြစ်လို့ အလောဘ အဒေါသ အမောဟ အုပ်ချုပ်တဲ့ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံနဲ့ ကိုယ့်သန္တာန်မှာတည်တော့ ကိုယ်ပါ လှမသွားဘူးလား’

‘လှသွားပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီလို အလှက အပါယ်တံခါးလည်းပိတ်တယ် နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ရောက်တယ်၊ ကိုယ်ကိုအလှပြင်ခြင်းအားဖြင့် စိတ်ကိုလှအောင်မလုပ်နိုင်ရင် အပါယ်မသွားရဘူးလား သွားရမှာလား’

‘သွားရမှာပါဘုရား’

‘ဒါကြောင့် -

“ကိုယ်လှစိတ်လှ၊ ထိုနှစ်လှ၊ စိတ်လှသာ၍လှသတည်း”

‘ဘယ်အလှကပိုလှ’

‘စိတ်လှက ပိုလှပါတယ်ဘုရား’

‘ယနေ့ သူတော်စင်များက အလှဆုံး မဖြစ်ချင်ဘူးလား’

‘ဖြစ်ချင်ပါတယ်ဘုရား’

‘ကိုယ်လည်း လှမယ်၊ စိတ်လည်းလှမယ် နှစ်မျိုးလုံးလှရင် အလှဆုံးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ယနေ့ ကိုယ့်စိတ်လေးလှရင် ဘာလည်းလှမယ်’

‘ကိုယ်လည်းလှမှာပါဘုရား’

‘ကိုယ်လည်းလှမယ်၊ ကိုယ်ကို ဘယ်လောက်ပဲပြင်ပြင်တဲ့ အလှကတော့ ပြင်ပက တိုးကောင်းတိုးမယ်၊ အတွင်းမှာ အကျည်းတန်ရင် အလှဆုံးဖြစ်ပါ့မလား’

‘မဖြစ်ပါဘူးဘုရား’

‘ယနေ့ တရားလာနာတာသည် အခုလို ကိုယ့်စိတ်လေး ကိုယ်ပြင်လိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ တခြားလား အလှဆုံးလား’

‘အလှဆုံးပါဘုရား’

‘နေ့စဉ်နေ့စဉ် ဒီလိုလေးများ ပြင်သွားရင် ပိုမကောင်းဘူးလား’

‘ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘အခု ကိုယ်လှ စိတ်လှကို ခွဲပြသလိုပဲ ကိုယ်ကို ပြင်တာက အပြင်အလှ စိတ်ကိုပြင်တာက’

‘အတွင်းအလှပါဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် -

“ပြင်လှတွင်းလှ၊ ထိုနှစ်လှ၊ ဘယ်လှသာ၍လှသနည်း၊

ပြင်လှတွင်းလှ၊ ထိုနှစ်လှ၊ တွင်းလှသာ၍လှသတည်း”

‘ဘယ်အလှကပိုလှ’

‘အတွင်းအလှကပို၍လှပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါဖြင့် အလှကတော့ သေချာသွားပြီ၊ အတွင်းလှတာဟာ အကောင်းဆုံး အမွန်ဆုံး အမြတ်ဆုံးတော့ သဘောပေါက်သွားပြီ၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ သူတော်စင်များ ဘယ်အလှစောင့်ရှောက်’

‘အတွင်းအလှစောင့်ရှောက်ရမှာပါဘုရား’

‘ဘယ်အလှ စောင့်ရှောက်ကြ’

‘အတွင်းအလှ စောင့်ရှောက်ကြမှာပါဘုရား’

‘မိမိတို့မျက်နှာမှာ သနပ်ခါးအပျက်ခံလား’

‘မခံပါဘူးဘုရား’

‘နှုတ်ခမ်းနီကော’

‘အဖျက်မခံပါဘူးဘုရား’

‘အပြင်ကျတော့ စောင့်ရှောက်လိုက်ကြတာ၊ အတွင်းမှာကတော့ လောဘ ဒေါသ မောဟတွေနဲ့ အကျည်းတန်နေတာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ယနေ့ အလောဘ အဒေါသ အမောဟ အလှလေးတွေကို ဆင်လိုက်တဲ့ အတွက် ကိုယ်စီကိုယ်စီလှနေတာကို သိသွားတော့ သိကြားမင်းကလည်း မနေနိုင်ဘူး၊ ဩော်- ဂျီပီမင်္ဂလာခန်းမမှာ အလှဆုံးတွေ ရောက်နေပြီ ငါသွားကြည့်အုံးမယ်၊ ဟော... သိကြားမင်းရောက်လာပြီ၊ သိကြားမင်းက အလှဆုံး ကြည့်ချင်တာကိုး၊ အဲတော့ ကြည့်ချင်တော့ ဟောဒီကိုရောက်လာပြီး တော့ ဩော်... သူတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ အလောဘတွေ၊ အဒေါသတွေ၊ အမောဟ တွေနဲ့ ဆင်မြန်းထားလို့ ကျက်သရေရှိအောင်လှနေတယ်၊ သင်တို့ အားလုံး ကိုတော့ ငါဒီလောက် ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်နေတာ မကြည့်ရက်ဘူး၊ ချီးမြှောက် မယ် လိုရာဆုတောင်းပါ၊ သိကြားမင်းရောက်ပြီးတော့ မင်္ဂလာခန်းမမှာ ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ပြောမယ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ယနေ့ တရားတစ်ပွဲလုံးက ဘာဆုတောင်းမယ်ဆိုတာ စဉ်းစားထား၊ သိကြားမင်းကတော့ ရောက်လာပြီးတော့ ပြောတော့မယ်၊ သင်တို့လည်း နေ့စဉ်နေ့စဉ် ပင်ပင်ပန်းပန်းနဲ့ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တာ ငါမကြည့်နိုင်တော့ ဘူး၊ ယနေ့ သင်တို့ရဲ့စိတ်လေးတွေ လှတုန်းကို ငါချီးမြှောက်ချင်လွန်းလို့ ဆုပေးချင်လွန်းလို့ ကြိုက်တဲ့ဆုတောင်းကြလို့ သိကြားမင်းကပြောရင် ဘာဆုတောင်းမလဲ’

‘နိဗ္ဗာန်ဆုတောင်းမှာပါဘုရား’

‘ဒါ ဒီမှာပြောတာပါ ကျောက်တွင်းက ကျောက်တွေ များများထွက်ပါ စေပေါ့ ဟုတ်လား၊ ဒါမှအဆင်ပြေမှာဟုတ်လား’

‘မှန်ပါဘုရား’

‘အဲတော့ သိကြားမင်းကို တောင်းခိုင်းနေပြီ သူတို့က မတောင်းဘူး
လား တောင်းမှာလား’

‘တောင်းမှာပါဘုရား’

‘အခုသိကြားမင်း မမြင်ရသေးလို့ မတောင်းတာပေါ့နော်၊ သိကြားမင်း
မြင်ရင် မတောင်းဘူးလား တောင်းမှာလား’

‘တောင်းမှာပါဘုရား’

‘ကဲ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောစမ်းပါ ဘာတောင်းမလဲ’

‘နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား’

‘အလကား ညာနေကြတာ နိဗ္ဗာန်ဆုတောင်းတယ်ဆိုတာ ညာနေကြ
တာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တကယ် စိတ်ထဲ ကလိကလိဖြစ်နေတာက ပေါချောင်ကောင်း
ပေါပေါလေးနဲ့ ချောင်ချောင်ရရင်ကောင်းတာပေါ့ ဟုတ်လား၊ အဲလိုလည်း
မလုပ်နဲ့လေ၊ အဲတော့ သိကြားမင်းက ရောက်လာလို့ တို့များကို တောင်း
ခိုင်းပြီဆိုရင် ကိုယ့်စိတ်ထဲရှိတာကိုတောင်းကြ သူကပေးချင်လွန်းလို့လေ၊
ကဲ... ဘာတောင်းမလဲပြော၊ ရှေ့က ဒကာကြီးတွေက ဘာတောင်းမလဲ’

‘နိဗ္ဗာန်ဆုပါဘုရား’

‘နိဗ္ဗာန်ဆု၊ ကဲနောက်က ဒကာမတွေကော’

‘နိဗ္ဗာန်ဆုပါဘုရား’

‘နိဗ္ဗာန်ဆု အဲဒီလိုသာ နိဗ္ဗာန်ကို တောင်းလို့ပေးလို့ရမယ်ဆိုရင် ဘုရား
က အပင်ပန်းခံပြီး တရားမဟောဘူး ဟောပါ့မလား’

‘မဟောပါဘူးဘုရား’

‘ဟောစရာအကြောင်းမရှိဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နိဗ္ဗာန်တောင်းလို့ ရပါ့မလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘အလကား ညာနေတာနော် မိမိတို့မတောင်းတတ်ရင်လည်း သေချာ အာရုံပြု အခုတောင်းဆိုတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ မောင်မဲရသေ့က တောင်းတော့မယ်၊ အသင်သိကြားမင်း အသင်သိကြားမင်းက တောင်းဆိုလို့ ကျွန်ုပ်တောင်းပါမယ်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဟောဒီလောကထဲမှာ နေ့စဉ်တစ်လျှောက် အမျက်မထွက်ရပါလို၏၊ စိတ်မဆိုးရပါလို၏၊ လောဘမဖြစ်ရပါလို၏၊ အများသူငါတွေကို ချစ်ခင်ခြင်း မရှိရပါလို၏၊ ဆုဘယ်နှစ်မျိုးတောင်းသွားလဲ’

‘လေးမျိုးတောင်းသွားပါတယ်ဘုရား’

‘သူတော်စင်တို့တောင်းတဲ့ဆု တစ်မျိုးမှမပါဘူး၊ အခု မောင်မဲရသေ့တောင်းတဲ့ဆုကို သေချာအာရုံပြုနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အသင်သိကြားမင်း၊ အသင်သိကြားမင်းက တောင်းဆိုလို့ ကျွန်ုပ်တောင်းပါမယ်၊ ကျွန်ုပ် ဟောဒီလောကမှာ နေ့စဉ်တစ်လျှောက်မှာ အမျက်မထွက်ရပါလို၏၊ စိတ်မဆိုးရပါလို၏၊ လောဘမဖြစ်ရပါလို၏ အများသူငါတွေကို ချစ်ခင်ခြင်းမရှိရပါလို၏လို့ တောင်းလိုက်တဲ့ဆု သိပ်ကောင်းတယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မိမိတို့က နိဗ္ဗာန်ကို တောင်းရမယ့်အစား ဒါကိုအာရုံပြု’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီတော့ သိကြားမင်းက သူကြားဖူးနေကျ ဆုတောင်းမှုမျိုး တောင်းမယ်ထင်နေတာ၊ အခုတော့ တောင်းတာက မကြားဖူးတဲ့အရာ တောင်းတော့ အသင်ရသေ့၊ အသင်ရသေ့တောင်းတဲ့ဆုတွေက သိပ်ကောင်းလွန်းနေပါတယ်၊ ဘယ်အပြစ်မြင်လို့တောင်းတာလဲမေးတော့မှ အသင်သိကြားမင်း သေချာအာရုံပြုပါ အမျက်ထွက်တယ်၊ စိတ်ဆိုးတယ်ဆိုတာဟာ ဒေါသတရား၊ အဲဒီဒေါသတရားသည် မြင်လည်းပဲဖြစ်တတ်ပါတယ်၊ ကြားလည်းပဲဖြစ်တတ်ပါတယ်၊ နမ်းရှုလည်းပဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်၊ စားသောက်လည်းပဲ ဖြစ်တယ်ပါတယ်၊ တွေ့ထိလည်းပဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်၊ အဲဒီဖြစ်တတ်တဲ့ဒေါသတရား

စဖြစ်တုန်းကတော့ စိတ်မှာ အားနည်းသေးတယ်၊ ဒေါသတရား အားကြီး လာပြီဆိုရင် အသားတွေနီမြန်းလာပြီ၊ ဆတ်ဆတ်တုန်လာပြီ၊ ကာယကံတွေက လည်းပဲ ကြမ်းတမ်းတဲ့အသွင်အပြင်တွေ မပေါ်ဘူးလား၊

‘ပေါ်ပါတယ်ဘုရား၊’

‘နားမခံသာအောင်လည်း ပြောကြပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား၊’

‘အဲသလိုဆိုရင် အကုသိုလ်သေးလားကြီးလာလား၊’

‘ကြီးလာပါတယ်ဘုရား၊’

‘အကုသိုလ်တရားတွေသည် တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အားကောင်းလာပြီ ကြီးထွားလာပြီ၊ အဲဒီအကုသိုလ်တရားတွေကြီးတဲ့အတွက် ဟောဒီ လက်က လည်းပဲ ဩော်. . . ဒေါသတရား ပြင်းထန်ပြီဆိုရင် ရိုက်ဟယ် ပုတ်ဟယ် နှက်ဟယ် သတ်ဟယ် မလာဘူးလား၊’

‘လာပါတယ်ဘုရား၊’

‘အပြစ်တွေ ကြီးလွန်းလို့ ဒီအကုသိုလ်တရားတွေများ ကျူးလွန်မယ် ဆိုရင် အပါယ်မှတစ်ပါး သွားစရာမရှိလို့ ကြောက်လွန်းလို့ ဒေါသမဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါ၊ ဘာမဖြစ်အောင်’

‘ဒေါသမဖြစ်အောင်ပါဘုရား၊’

‘ဒါဖြင့် သိကြားမင်းက ဒေါသ မဖြစ်စေသတည်းဆိုလို့ ဒေါသမဖြစ်ဘဲ နေလား၊’

‘မရပါဘူးဘုရား၊’

‘သိကြားမင်း ဒေါသမဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလို့မရဘူး၊’

‘မှန်လှပါဘုရား၊’

‘ဒေါသမဖြစ်ချင်ရင် ကိုယ့်စိတ်လေးလှအောင်လုပ်’

‘မှန်လှပါဘုရား၊’

‘ဒေါသမဖြစ်ချင်ရင်’

‘ကိုယ့်စိတ်လေးလှအောင်လုပ်ရမှာပါဘုရား၊’

‘သီလကုသိုလ်တွေ ကိုယ့်သန္တာန်ရှိရင် မိမိတို့မေတ္တာတွေထား မေတ္တာ
တွေ ပွားနေရင် ဒေါသဖြစ်အုံးမလား’

‘မဖြစ်တော့ပါဘူးဘုရား’

‘ဘယ်လှသွားလို့’

‘စိတ်လှသွားလို့ပါဘုရား’

‘စိတ်လှအောင် ဒေါသတရားကို ယနေ့မဖြစ်ချင်ရင် ပြင်လိုက်ပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သိကြားမင်း လုပ်ပေးလို့မရဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘လောဘမဖြစ်ချင်ဘူးဆိုတာလည်း တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။
သိကြားမင်းရေ အသင်သိကြားမင်း အာရုံပြုလိုက်ပါ။ လောဘတရားရှိလာပြီ
ဆိုရင် နေ့လည်းမအိပ်ရဘူး။ ညလည်းမအိပ်ရဘူး။ ရှာလိုက်ဖွေလိုက်တာ
ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုလည်း အငြိမ်မနေရဘူး ခိုင်းလိုက်တာများ တောင်
တက်ဆိုကော မတက်ရဘူးလား’

‘တက်ရပါတယ်ဘုရား’

‘ကျောက်တွင်းတူးဆိုရင်ကော’

‘တူးရပါတယ်ဘုရား’

‘ချွေးဒီးဒီးကျလို့ နားဆိုတော့လည်း သူ့ခမျာ မနားနိုင်အောင် ဟော
တွေ့တော့မယ် တွေ့တော့မယ်နဲ့ လိုက်လိုက်ရတာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘သေတဲ့အထိ ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်နေရတာ ဘယ်သူခိုင်းတာလဲ’

‘လောဘခိုင်းလို့ပါဘုရား’

‘လောဘခိုင်းလို့ လုပ်လိုက်ရတာသည် တစ်နေ့ကုန် တစ်နေ့ခန်း

အားတယ်ကို မရှိဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ပြီးတော့ ဒုက္ခတွေ စုပြုံပြီး တော့လည်းပဲ မခံရဘူးလား’

‘ခံရပါတယ်ဘုရား’

‘ဘယ်သူခိုင်းရင်’

‘လောဘခိုင်းရင်ပါဘုရား’

‘ကျေနပ်တယ်ပေါ့နော်၊ အဲဒီလို ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ရင်းနဲ့ လောဘနဲ့ သေရင် ပြိတ္တာဘုံသွားရမှာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အများအတွက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှစ်လိုက်တာ ဘယ်သွားရမှာ’

‘ပြိတ္တာဘုံသွားရမှာပါဘုရား’

‘ပျော်ကြတယ်ပေါ့နော်’

‘မပျော်ပါဘူးဘုရား’

‘မပျော်လည်းလုပ်တာပဲပေါ့၊ လောဘတရားအုပ်ချုပ်ရင် ကြောက် စရာ ကောင်းပါတယ်၊ အဲဒီလို အလိုမပြည့်ဘဲနဲ့ သေခဲ့ရတဲ့ဘဝတွေလည်း မနည်းတော့ပါ၊ ဒါတင်မဟုတ်သေးဘူး၊ လောဘရှိရင် အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တွေကို လုပ်ရဲပါသည်၊ လောဘတရားများရှိမယ်ဆိုရင် အသင်တို့ အားလုံး အာရုံပြုလိုက်၊ မိမိတို့ လောဘတရားက ခိုင်းပြီဆိုရင် နားကပ် တစ်ဖက်နဲ့လည်း လူသတ်ရဲသည် မသတ်ရဲဘူးလား’

‘သတ်ရဲပါတယ်ဘုရား’

‘ဆွဲကြိုးတစ်ကုံးနဲ့လည်း လူသတ်ရဲတယ်၊ လက်စွပ်တစ်ကွင်းနဲ့လည်း’

‘သတ်ရဲပါတယ်ဘုရား’

‘အင်္ကျီတစ်စနဲ့လည်း’

‘သတ်ရဲပါတယ်ဘုရား’

‘သတ်ရဲတယ် အဲဒီလို လူသတ်ရဲအောင်လည်း လောဘကတိုက်တွန်း’

ပါသည်။ ခိုင်းပါသည်။ သူများဥစ္စာကို ခိုးရဲအောင်လည်း လောဘကတိုက်တွန်းပါသည်။ သူများအိမ်သာ ကျူးလွန်အောင်လည်း လောဘကတိုက်တွန်းပါသည်။ မဟုတ်မမှန်တာတွေကို တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်ပြောနိုင်အောင်လည်း ဘယ်သူကတိုက်တွန်း'

'လောဘက တိုက်တွန်းပါတယ်ဘုရား'

'အရက်သေစာတွေ သောက်အောင်လည်း'

'လောဘက တိုက်တွန်းပါတယ်ဘုရား'

'အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရားတွေ လောဘရှိရင် ဖြစ်၊ မဖြစ်'

'ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား'

'ဪ... ဒါကြောင့်မို့လို့ အပါယ်မှတစ်ပါး သွားစရာမရှိလို့ ကြောက်လွန်းလို့တဲ့ လောဘမဖြစ်အောင်လုပ်ပေးပါ။ သိကြားမင်းလုပ်နိုင်ပါ့မလား'

'မလုပ်နိုင်ပါဘူးဘုရား'

'လောဘမဖြစ်ချင်ရင်လည်း ဘာလှအောင်လုပ်'

'စိတ်လှအောင်လုပ်ရမှာပါဘုရား'

'စိတ်လေးလှရင် လောဘမဖြစ်ဘူးနော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'အဲတော့ လောဘမဖြစ်အောင်လည်း သိကြားမင်းလုပ်ပေးလို့မရဘူး။ ဒေါသမဖြစ်အောင်လည်း သိကြားမင်း လုပ်ပေးလို့မရဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်လှရင်တော့ မဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်လို့ရတယ်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'သတ္တဝါတွေကို မချစ်ခင်ချင်ဘူးဆိုတာကလည်း တခြားကြောင့်မဟုတ်ပါ။ ယနေ့ အများသူငါကို အသာထား၊ ကိုယ့်မိသားစု အချင်းချင်းကိုပဲ ကြည့်လိုက် ကိုယ့်သားသမီး၊ မိဘနှစ်ပါးပြန်ပြီးကြည့်လိုက်တော့ အိမ်ထောင်စုထဲမှာ သားတွေကငယ်သေးလို့၊ သမီးလေးက အရွယ်မရောက်သေးလို့ ကျောင်းကတက်ရလို့ စိတ်မချရလို့နဲ့ အမျိုးမျိုး ဆင်ခြေတွေပေးပြီးတော့မှ

သူတို့ရဲ့နှောင်ဖွဲ့မှုအောက်မှာ ရုန်းမထွက်နိုင်အောင် တရားမနာနိုင်၊ တရားအားမထုတ်နိုင်နဲ့ ကိုယ့်ဘဝအဆုံးသတ်တဲ့ ရှုံးချက်တွေနာတာကာကော မရှိဘူးလား'

'ရှိပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒါသည် ဘယ်သူက ချည်နှောင်လဲမေးရင် ချစ်ခင်မှုက ချည်နှောင်တာ၊ ဘယ်သူက ချည်နှောင်တာလဲ'

'ချစ်ခင်မှုက ချည်နှောင်တာပါဘုရား'

'သားလေးကို ချစ်ပြန်တော့လည်း သူက နှောင်ဖွဲ့ထားတဲ့အတွက် ရုန်းထွက်လို့မရဘူး'

'မှန်လှပါဘုရား'

'တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ချစ်ခင်ပြန်တော့လည်း အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ရစ်ပတ်ထားလို့ ရုန်းထွက်လို့ ရသေးလား'

'မရပါဘူးဘုရား'

'တစ်ယောက်ကသွားပြီးတော့ တရားအားထုတ်မယ်ဆိုရင် ငါတစ်ယောက်ထဲ စိတ်မချလို့မနေနိုင်လို့ နေပါအုံးဟဲ့ တားလိုက်ရတာ၊ အဲလို တားလိုက်ရတဲ့အတွက် နေခဲ့နေခဲ့ရင်းနဲ့ အသက်တွေတိုလာတာကို ရှည်လာပြီထင်နေက မှားနေကြတာ၊ သက်တမ်းလေးတွေ ပြန်မတိုသွားဘူးလား'

'တိုသွားပါတယ်ဘုရား'

'တကယ်တမ်း ပြန်ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ နစ်နာသွားတဲ့ ဘဝတွေ နစ်နာသွားတဲ့အချိန်တွေ ပြန်ယူလို့ရသေးလား'

'မရပါဘူးဘုရား'

'အေး... အဲဒါက ဘာလို့လဲမေးရင် ချစ်ခင်မှုကနှောင်ဖွဲ့ထားလို့'

'မှန်လှပါဘုရား'

'သတ္တဝါတွေကိုသာ ချစ်ခင်မယ်ဆိုရင် အများက နှောင်ဖွဲ့ထားတဲ့ ချည်နှောင်မှုအောက်မှာ ဘယ်လိုမှရုန်းထွက်လို့မရဘူး၊ အခုလိုတောထွက်ပြီး

တော့ တရားအားထုတ်ဖို့တောင် လွယ်ပါ့မလား'

'မလွယ်ပါဘူးဘုရား'

'အေး... ဒါတွေက ဘာကြောင့်လဲလို့မေးတော့ သတ္တဝါတွေကို ချစ်ခင်မှုက နှောင်ဖွဲ့လို့ပါ။ အဲဒီချစ်ခင်မှုတွေက ကြောက်စရာကောင်း ပါတယ်။ သံသရာမှာလည်းပဲ သူ့နှောင်ဖွဲ့လို့ ရုန်းထွက်လို့မရလို့ ခန္ဓာဒုက္ခတွေ ဇာတ်မသိမ်းဘဲနဲ့ ခံခဲ့ရပြီ။ အခုလည်းပဲ ခံရအုံးမယ်ဆိုရင် မသက်သာဘူးတဲ့။ သာသနာနဲ့ဆုံခိုက်မှာ ဒီလိုအခွင့်အရေးလေးရတုန်းကိုတော့ ဒီနှောင်ဖွဲ့မှုက လွတ်အောင်လို့၊ ချစ်ခင်မှုမရှိအောင် လုပ်ပေးပါ။ သိကြားမင်း လုပ်ပေးနိုင်ပါ့ မလား'

'မလုပ်ပေးနိုင်ပါဘူးဘုရား'

'ယနေ့ မိမိတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ ဘာဝနာကုသိုလ်နဲ့ အလှဆင်လိုက်ရင် ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတာက ငါကောင်သူကောင်လား ရုပ်နာမ်လား'

'ရုပ်နာမ်ပါဘုရား'

'အဲဒီရုပ်နာမ်လေးတွေကို ဉာဏ်နဲ့စိုက်ကြည့်လို့ ရုပ်ကိုရုပ်မှန်းသိ၊ နာမ်ကိုနာမ်မှန်းသိ၊ ဒီရုပ်တရား နာမ်တရားတွေက ဉာဏ်အောက်မှာ တဖွဲ့ဖွဲ့ တသဲသဲနဲ့ တည်တံ့ခိုင်မြဲပြတာလား ဖြစ်ပြီးပျက်တာလား'

'ဖြစ်ပြီးပျက်တာပါဘုရား'

'အဲဒီသဘောကို ဉာဏ်သွင်းလို့ ဉာဏ်မြင်လာပြီဆိုရင် တစ်ချက်ရှုလို့ တစ်ချက်မြင် အရှိနဲ့အသိ ကိုက်တိုင်းကိုက်တိုင်းမှာ အိမ်လည်းသတိမရဘူး သားလည်းသတိမရဘူး သမီးလည်းသတိမရဘူး၊ စီးပွားဥစ္စာလည်းမေ့ထားလို့ မရဘူးလား'

'ရပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒီအချိန်အခါမှာ အချစ်ကင်းကွာနေတယ်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ရုန်းထွက်လို့ကော မရဘူးလား'

'ရပါတယ်ဘုရား'

‘ဒါဖြင့်ရင် မိမိတို့ ချစ်ခင်အနှောင်အဖွဲ့တွေကို ဖြတ်ချင်ရင်လည်း ကိုယ့်စိတ်လေးလှမှ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒါဖြင့် အမောဟနဲ့အလှဆင်ရင် အချစ်ကို ဖြတ်လို့မရဘူးလား’

‘ရပါတယ်ဘုရား’

‘အလောဘနဲ့အလှဆင်ရင် လောဘကိုလည်းပဲ ပယ်လို့မရဘူးလား။ အဒေါသနဲ့အလှဆင်ရင် ဒေါသကိုကော အနိုင်မယူဘူးလား’

‘ယူပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒါသည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ရုန်းထွက်လို့ကော မရနေဘူးလား’

‘ရနေပါတယ်ဘုရား’

‘အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ ဒီတရား ကိုယ့်သန္တာန်မှာသာ အလှဆင်စမ်း ဒီပုဂ္ဂိုလ် အပါယ်လည်း ဘယ်တော့မှမကျဘူး။ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း သေချာပေါက်ရမယ်၊ ဒါဖြင့် သိကြားမင်းထံမှာ နိဗ္ဗာန်ပေးပါလို့ တောင်းရမှာလား။ ကိုယ့်စိတ်လှအောင် လုပ်ရမှာလား’

‘ကိုယ့်စိတ်လှအောင်လုပ်ရမှာပါဘုရား’

‘ရှင်းသွားပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘တခြားလား နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားလား’

‘နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားပါဘုရား’

‘နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်ရင် ဘာလှရမယ်’

‘စိတ်လှရမှာပါဘုရား’

‘ကိုယ်လေးလှအောင်ပြင်ရုံနဲ့ နိဗ္ဗာန်မရဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နှလုံးသွင်းမှားသွားရင် အပါယ်တောင်ကျအုံးမှာ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘စိတ်လှနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သည် နှလုံးသွင်း မမှန်ဘူးလား’

‘မှန်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒါကြောင့် အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်အောင်လှတဲ့ အလှမို့လို့ အလှဆုံးဆိုရင်ကော လွဲစရာများရှိသေးလား’

‘မရှိပါဘူးဘုရား’

‘ယနေ့ ဟောဒီ ဆယ်ရက်တိုင်တိုင် တရားဓမ္မအလှူကို ပေးလှူနေတာ သည် အလှဆုံးပြင်ပေးနေတာပါ’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကျေးဇူးတင်စရာ မကောင်းဘူးလား’

‘ကောင်းပါတယ်ဘုရား’

‘အေး... တရားအလှူပေးကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုသာ ကျေးဇူးတင် တော့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ယနေ့ အလှဆုံးလေးကိုပြင်လိုက်လို့ အဲဒီအလှတရားလေးကို သိသွား တဲ့အခါ သိကြားမင်းသည် သဘောကျလွန်းလို့လည်းပဲ မနေနိုင်မထိုင်နိုင် ဖြစ်လာတော့ အသင်ရသေ့တဲ့ အသင်ရသေ့ပြောတဲ့ဆုတွေက သိပ်ကောင်း လွန်းလို့ ထပ်ပြီးတော့ တောင်းစမ်းပါအုံး ပေးနိုင်လားမေးတော့’

‘မပေးနိုင်ပါဘူးဘုရား’

‘မပေးနိုင်ဘူး တောင်းခိုင်းနေတာ၊ အဲတော့ လောကမှာလည်း သူတော်စင်များ သေချာအာရုံပြုကြ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ပေးတယ်ဆိုရင် မိမိတို့တစ်တွေသည် မယူရင် အမင်္ဂလာဖြစ်သည်၊ ဒါကြောင့် နည်းနည်း ဖြစ်ဖြစ် မင်္ဂလာရှိအောင်ယူရတယ်၊ အခုလည်းတောင်းဆိုတာ မတောင်းရင် အမင်္ဂလာဖြစ်မှာစိုးလို့ မင်္ဂလာရှိအောင် တောင်းလိုက်ရတယ်၊ အသင်

သိကြားမင်း အသင်သိကြားမင်းက တောင်းဆိုလို့ တောင်းပါမယ်၊ ကျွန်ုပ် သည် ဟောဒီတောထဲမှာ တစ်ပါးတည်း တစ်ယောက်တည်းနေရတာဖြစ်တဲ့ အတွက်ကြောင့်မို့လို့ မကျန်းမမာဖြစ်ရင် တရားတွေကို အားထုတ်ရတာ အခက်အခဲရှိပါတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်မှာ “ရောဂါမရှိအောင်” လုပ်ပေးပါ။ ဘာမရှိအောင်’

‘ရောဂါမရှိအောင်ပါဘုရား’

‘သိကြားမင်းကို ရောဂါမရှိအောင်လုပ်ပေးပါလို့ တောင်းလိုက်တော့ သိကြားမင်းခမျာမှာ ရောဂါမရှိအောင်လုပ်ပေးလို့ ရ၊ မရ ကြည့်ရအောင်၊ ဟောဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးထဲမှာ တစ်နေ့တစ်နေ့ နာတာ ကျင်တာ ကိုက်တာခဲတာ တွေဟာ အမြဲမနှိပ်စက်ဘူးလား’

‘နှိပ်စက်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒါကြောင့် ရုစ္စတီတီ ရောဂေါ၊ ရုစ္စတီ-နာတတ် ကျင်တတ် ကိုက် တတ် ခဲတတ်၏၊ ဣတီတသ္မာ - ထို့ကြောင့် ရောဂေါ-ရောဂါမည်၏၊ ရောဂါ ရောဂါဆိုတာ တခြားမမှတ်နဲ့ဟေ့၊ နာတတ် ကျင်တတ် ကိုက်တတ် ခဲတတ် တဲ့သဘောမှန်သမျှ ရောဂါ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ နာတတ်တဲ့ ကျင်တတ်တဲ့ ကိုက်တတ် ခဲတတ်တဲ့သဘောမှန်သမျှ ဘယ်သူနှိပ်စက်တာ’

‘ရောဂါနှိပ်စက်တာပါဘုရား’

‘ဒီလိုဆိုရင် သူတော်စင်များက တရားတွေအားထုတ်တဲ့နေရာမှာ တစ်ချို့တစ်ချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တွေ နာတာတွေ ကုန်အောင် မလိုက်ဘူးလား’

‘လိုက်ပါတယ်ဘုရား’

‘နာတာကုန်အောင်လုပ်ဆို လုပ်တာပဲနော်၊ မလုပ်ကြဘူးလား’

‘လုပ်ပါတယ်ဘုရား’

‘နာတာကိုကုန်အောင် လုပ်ဆိုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖိပြီးတော့ ထိုင်ကြ တယ်၊ နာတာပေါ်လို့ မခံနိုင်ရင် ပြင်မယ်ဆိုတော့ တဏှာအလိုလိုက်တယ် ဆိုပြီး ဩော်... မိမိတို့က အစွဲသန်ပြန်တော့ ပေရှုကြပြန်တယ်၊ အဲဒီလို

ခန္ဓာကိုယ်ကြီး နာတာကြီးပြတာကို ပေရှုတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဟောနာ
တာက အစွန်းစွန်းဆုံးသော နာပြီးသွားရင် ဆက်နာလို့ရသေးလား'

'မရတော့ပါဘူးဘုရား'

'မရရင် အနာကုန်သွားရင် ချမ်းသာမှုလေး မပြဘူးလား'

'ပြပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒါကိုပဲ ဩဋ္ဌာ... ငါတို့တော့ဟေ့ ဝေဒနာ ကုန်သွားပြီ နာတာ
ကုန်သွားပြီ၊ မဂ်ဖိလ်နိဗ္ဗာန် ရပြီဆိုပြီး တစ်ချို့ပျော်ကြတယ်၊ အလွဲကြီးလွဲတာ
ကိုလည်း မမေ့ကြနဲ့နော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ယနေ့ သူတော်စင်များ နာတာကုန်အောင်လုပ်တာသည် ဘာလုပ်
တာလဲမေးရင် ဟောဒီ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရှိရင် နာတာမရှိဘူးလား'

'ရှိပါတယ်ဘုရား'

'ဒါလေးကိုလည်း မှတ်မိအောင် -

“ကိုယ်ရှိရင်၊ နာကျင်ကိုက်ခဲမှုရောဂါရှိသည်၊ မကုန်နိုင်ပါ”

'ကဲ-နာတာ ကျင်တာ ကုန်ပါ့မလား'

'မကုန်ပါဘူးဘုရား'

'ဘာရှိလို့ ရှိတာ'

'ကိုယ်ရှိလို့ပါဘုရား'

'ဒါဖြင့် နာတာ ကုန်အောင် မရှိတော့အောင် လုပ်ပြီဆိုရင် အဲဒီ
နာတာ ကုန်တာသည် ဘာမရှိရင်ကုန်မယ်'

'ကိုယ်မရှိရင် ကုန်မှာပါဘုရား'

'ကိုယ်မရှိရင် နေရမှာလား သေရမှာလား'

'သေရမှာပါဘုရား'

'နာတာကုန်အောင်လုပ်တာ သေကြောင်းကြံတာ'

'မှန်လှပါဘုရား'

‘ရှင်းရှင်းလေးပြောလိုက်ပြီနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘နာတာကုန်အောင်လုပ်တာ ဘာလုပ်တာ’

‘သေကြောင်းကြံတာပါဘုရား’

‘ကိုယ်ရှိရင် ဘာရှိမလဲ’

‘နာတာရှိပါတယ်ဘုရား’

‘ကုန်အောင်လုပ်လို့ရပါ့မလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘ရောဂါတွေ ကုန်အောင်လုပ်ပေးပါ ရောဂါတွေမရှိအောင် လုပ်ပေးပါ။

သိကြားမင်း မတတ်နိုင်ပါဘူး’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ရောဂါတွေကုန်ချင်ရင် ရောဂါတွေမရှိချင်ရင် ဘာမရှိရင်ကုန်မယ်’

‘ကိုယ်မရှိရင်ကုန်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဪ-ဟောဒီကိုယ်ကြီး နောင်တစ်ဖန်မရတော့အောင် ခန္ဓာမှာပြတဲ့

အရှုခံဉာဏ်နဲ့ ဆုံးအောင်လိုက်ရင် ရောဂါလည်းကင်း၊ ခန္ဓာလည်းသိမ်းသွား

ပြီ၊ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်းတာ တခြားလား နိဗ္ဗာန်လား’

‘နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား’

‘ရောဂါပျောက်ချင်လည်း စိတ်လှအောင်လုပ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘စိတ်လှရင် ခန္ဓာအကြောင်းမသိဘူးလား’

‘သိပါတယ်ဘုရား’

‘ခန္ဓာအကြောင်းသိလို့ ရုပ်နာမ်တွေရဲ့အပေါ်မှာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ

မြင်တာက ဟောဒီဉာဏ်နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘စိတ်မှာ အမောဟတည်းဟူသောဉာဏ်သာ နေရာယူရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့

သန္တာန်မှာ အရှိရုပ်နာမ်တွေရဲ့ ဖြစ်ပျက်တွေကို ကောင်းစွာမြင်ရတော့ အဲဒီ အမြင်သည်ပင် ဉာဏ်ဦးစီးသွားတဲ့အတွက် ဩော်-သံသရာထဲမှာ ဒုက္ခတွေကို မြင်သွားရင် အလိုမရှိတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ လိုချင်တဲ့လောဘကို မပယ်ဘူး လား၊

‘ပယ်ပါတယ်ဘုရား၊’

‘ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန်မှာ ဒီတရားတွေက လွှမ်းမိုးပြီးတော့ အမောဟက နေရာယူထားပြီဆိုရင် ဟော အလောဘကလည်းပဲ ကောင်းစွာတည်လာပြီ အဒေါ်သကလည်းနေရာယူတော့ သူတော်ကောင်းတရားတွေ မကိန်းသွားဘူး လား၊’

‘ကိန်းသွားပါတယ်ဘုရား၊’

‘အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်မှတစ်ပါး သွားစရာမရှိတော့ဘူး၊ ဒါဖြင့် ခန္ဓာ ဇာတ်သိမ်းသွားရင် ရောဂါရှိအုံးမလား၊’

‘မရှိတော့ပါဘူးဘုရား၊’

‘ရောဂါမရှိအောင်လုပ်ပေးဆိုတာလည်းပဲ ဘာပြောသွားတာလဲ မေး တော့ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်ဟောသွားတာ ဘာရောက်အောင် ဟောတာ၊’

‘နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်ဟောသွားတာပါဘုရား၊’

‘အမျက်မထွက်ချင်ပါ စိတ်မဆိုးချင်ပါ လောဘမဖြစ်ချင်ပါ သတ္တဝါ တွေ မချစ်ခင်ချင်ပါလို့ ပြောသွားတာလည်းပဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရား နော်၊’

‘မှန်လှပါဘုရား၊’

‘အဲဒါတွေက ဘယ်မှာအလှဆင်နေတာ၊’

‘စိတ်မှာအလှဆင်နေတာပါဘုရား၊’

‘ဒီလိုလေးပြောလိုက်တဲ့အခါမှာ သဘောတွေကျပြီးတော့မှ သိကြားမင်း သည် အာရုံလေးပြုပြုပြီးတော့များ ဩော်. . . သူတော်ကောင်းတရားတွေ ကိန်းနေတာ တယ်အလှစစ်ပါလား၊ ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ဆုတွေကို တောင်း

တတ်လိုက်တာ သိကြားမင်း ကြားနာရတာ အားမရသေးတဲ့အတွက်ကြောင့် မို့လို့ အသင်ရသေ့ အသင်ရသေ့တောင်းတဲ့ ဆုတွေကောင်းလွန်းလို့ပါ ထပ်တောင်းပါအံ့။ ပေးနိုင်လားမေးတော့’

‘မပေးနိုင်ပါဘူးဘုရား’

‘ဇွတ်တောင်းခိုင်းနေတာ ပေးတော့ မပေးနိုင်ဘူးနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲတော့ ရသေ့ကလည်းပဲ အသင်သိကြားမင်း အသင်သိကြားမင်းက တောင်းဆိုလို့တောင်းပါမယ်၊ ကျွန်ုပ်သည် ဟောဒီနေ့စဉ် သက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ ကိုယ်နဲ့ပြုရတဲ့ ကာယကံအပြုအမူတွေ မှန်သမျှ အပြစ်မဖြစ်ချင်ပါ။ ပြောဆိုတဲ့ဝစီကံအပြောအဆိုတွေ အမူအရာတိုင်း အမူအရာတိုင်းမှာ အပြစ်မဖြစ်ချင်ပါ။ မနောက်နဲ့ ကြံစည်တဲ့ ကြံစည်မှု မနောက်မှန်သမျှ တွေမှာလည်း အပြစ်မဖြစ်ချင်ပါ။ ကာယကံအပြစ်တွေမဖြစ်အောင် ဝစီကံ အပြစ်တွေမဖြစ်အောင် မနောက်အပြစ်တွေ မဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါ။ သိကြားမင်းထံကို တောင်းတာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကာယကံအပြစ် မဖြစ်အောင်လုပ်ပေးပါ။ ဝစီကံအပြစ်မဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါ။ မနောက်အပြစ်မဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါ။ သိကြားမင်းလုပ်ပေးလို့ရလား’

‘မရပါဘူးဘုရား’

‘ယနေ့ မိမိတို့ ဟိုဟာလိုချင် ဒီဟာလိုချင်ပြီဆိုရင် လောဘ ရှိ၊ မရှိ’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘လောဘရှိရင် လောဘခိုင်းတဲ့ ကာယကံတွေ ဖြစ်လား မဖြစ်လား’

‘ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဝစီကံပြောဆိုမှုတွေကော’

‘ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘မနောက် ကြံစည်မှုတွေကော’

‘ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီလိုဆိုရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့သန္တာန်မှာ လောဘနဲ့ပြုမှုတဲ့အပြုအမူ ပြောဆိုတဲ့ အပြောအဆို၊ ကြံစည်တဲ့အကြံအစည် ကောင်းပါ့မလား’

‘မကောင်းပါဘူးဘုရား’

‘အဲဒါဆိုရင် ကာယကံအပြစ်လည်းမကင်းတော့ဘူး၊ ဝစီကံအပြစ် လည်း’

‘မကင်းတော့ပါဘူးဘုရား’

‘မနောက်အပြစ်လည်း’

‘မကင်းတော့ပါဘူးဘုရား’

‘ဘာရှိနေလို့’

‘လောဘရှိနေလို့ပါဘုရား’

‘လောဘရှိနေလို့ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တိုင်း မဖြစ်လို့ ကိုယ်ကမကျေနပ်ရင် ဒေါသ မဖြစ်ပြန်ဘူးလား’

‘ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား’

‘ဒေါသရှိရင် ဒေါသခိုင်းတဲ့ကာယကံ လာတော့မယ်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ဒေါသအုပ်ချုပ်တဲ့ အပြောအဆိုကြမ်းတမ်းတဲ့ ဝစီကံတွေ ထွက်လာ တော့မယ်၊ ဒေါသကြံစည်တဲ့ အကြံအစည်တွေပေါ်လာတော့မယ်၊ အဲဒါဆိုရင် ဒေါသရှိရင် ကာယကံအပြစ်တွေ မကင်းတော့ပါ၊ ဝစီကံအပြစ်တွေ မကင်း တော့ပါ၊ မနောက်အပြစ်တွေမကင်းတော့ပါ၊ မောဟရှိရင်လည်း ဒီတိုင်းပဲ နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ကိုယ့်ရဲ့ ဟောဒီစိတ်ထဲမှာ အရုပ်ဆိုးနေပြီဆိုရင် အပြစ်တွေ ဖြစ်သွား ပြီ၊ ကာယကံအပြစ် မဖြစ်ချင်ဘူးဆိုရင် ဝစီကံအပြစ် မနောက်အပြစ်တွေ

မဖြစ်ချင်ဘူးဆိုရင် ဘာလှရင်မဖြစ်ဘူး'

'စိတ်လှရင်မဖြစ်ပါဘူးဘုရား'

'တန်ဖိုးရှိသွားပြီ၊ မိမိတို့ရဲ့ စိတ်လေးကို နေ့စဉ်နေ့စဉ် လှအောင်ပြင်ဖို့

မသင့်ဘူးလား'

'သင့်ပါတယ်ဘုရား'

'အဲဒီလိုပြင်ချင်ပါတယ်ဆိုရင် တခြားအာရုံမပြုနဲ့၊ မိမိရဲ့သန္တာန်
ဟောဒီ ဝိပဿနာအလုပ်တွေကိုသာ ကြိုးစားအားထုတ်နေရင် ဉာဏ်ဦးစီးတဲ့
အသိက စိတ်မှာနေရာယူရင် အလုံးစုံပြည့်စုံပါတယ်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'လောဘ ဒေါသ မောဟတွေကို နှိမ်နင်းပြီးသားဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့်
မို့လို့ မိမိရဲ့သန္တာန်မှာ အရပ်ဆိုး အကျည်းတန်တဲ့ဘဝက မလွတ်သွား
ဘူးလား'

'လွတ်သွားပါတယ်ဘုရား'

'စိတ်လှတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ
တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရားတွေရဲ့စေခိုင်းမှု ကာယကံ သိမ်မွေ့နူးညံ့သွားပြီ၊
ဝစီကံ အပြောအဆိုတွေ ယဉ်ကျေးသွားပြီ၊ မနောကံ အပြစ်တွေလည်း
ကင်းသွားတဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ကာယကံအပြစ်တွေ မဖြစ်တာသည်
ဘာလှလို့'

'စိတ်လှလို့ပါဘုရား'

'ဝစီကံအပြစ်တွေကင်းတာ'

'စိတ်လှလို့ပါဘုရား'

'မနောကံအပြစ်တွေ စင်ကြယ်တာ'

'စိတ်လှလို့ပါဘုရား'

'ဒါဖြင့် ဘာလှအောင် လုပ်မှာလဲ'

'စိတ်လှအောင်လုပ်ရမှပါဘုရား'

‘ယနေ့ ငါတို့တစ်တွေ အလှဆုံးဆိုရင် မမှန်ဘူးလား’

‘မှန်ပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီအလှတွေမပျက်အောင် ဆက်စောင့်ရှောက်ရမှာနော်’

‘မှန်လှပါတဲ့ဘုရား’

‘အပါယ်တံခါးပိတ်ချင်ရင်လည်း ဘာလှအောင်လုပ်ရမှာ’

‘စိတ်လှအောင်လုပ်ရမှာပါဘုရား’

‘ယနေ့ အရိယာဖြစ်ချင်ရင်လည်း’

‘စိတ်လှအောင်လုပ်ရမှာပါဘုရား’

‘သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားဖြစ်တာ ဘာလှလို့’

‘စိတ်လှလို့ပါဘုရား’

‘ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်တာ’

‘စိတ်လှလို့ပါဘုရား’

‘ရဟန္တာဖြစ်တာ’

‘စိတ်လှလို့ပါဘုရား’

‘ဪ... သာသနာတွင်းနဲ့ဆုံပြီးတော့ ဘုရားပွင့်တဲ့ကာလနဲ့ ကြုံနေတဲ့ အဖိုးတန် ခေတ်ကောင်းအခါကောင်းမှာ ယနေ့ရှင်စဉ်ကာလ သက်တမ်းလေးကို အကျိုးမဲ့ အချည်းနှီး သားရေး သမီးရေး စီးပွားရေးတွေနဲ့ ဖြတ်ခဲ့တာတွေ များခဲ့တာကို ရပ်တန်းကရပ်ပြီးတော့မှ ကိုယ့်စိတ်လေးကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက လှအောင်ပြင်လိုက်ရင် ကျက်သရေ မရှိဘူးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒီလို ပြင်ချင်ပါတယ်ဆိုရင်တော့ တခြားမလုပ်ပါနဲ့၊ ကိုယ့်ရဲ့သန္တာန်ကိုယ့်စိတ်လေးကို စောင့်ရှောက်လိုက်ရင်ရပါပြီ’

‘မှန်လှပါတဲ့ဘုရား’

‘အဲဒီလို စိတ်ကို စောင့်ရှောက်နိုင်ဖို့က ကိုယ်ရှာထားတဲ့ ဥစ္စာ ပစ္စည်းတွေကိုအရင်းတည်ပြီး ဒါနကုသိုလ်နဲ့လည်းနိုင်အောင် ကြိုးစား’

‘မှန်လှပါတဲ့ဘုရား’

‘ကိုယ်ကိုအရင်းတည်ပြီး သီလကုသိုလ်နဲ့လည်းပဲ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ကို မွမ်းမံနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။ ယနေ့ တရားတွေကို သိပြီးတော့ သံဝေဂ အကြီးအကျယ်ရပြီဆိုရင် အကောင်းဆုံး အမွန်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ထွက်ရာလမ်း ဝိပဿနာအလုပ်ကို လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ အကောင်းဆုံးအမွန်ဆုံး အလှဆင်မယ်ဆိုရင် လွဲစရာများ ရှိသေးလား’

‘မရှိပါဘူးဘုရား’

‘ဒါဖြင့် အမောဟနဲ့လည်း ကိုယ့်စိတ်မှာအလှဆင်တာ ဘာဝနာကုသိုလ် ပွားနေတာပေါ့နော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဒေါသမေတ္တာထားတာလည်း တခြားလား စိတ်အလှဆင်တာလား’

‘စိတ်အလှဆင်တာပါဘုရား’

‘သီလစောင့်ထိန်းတာလည်း’

‘စိတ်အလှဆင်တာပါဘုရား’

‘ဒါနပြုတာလည်း’

‘စိတ်အလှဆင်တာပါဘုရား’

‘ယနေ့ည အလှဆုံးလာဆင်တာနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘အဲဒီအလှလေးကို ဒီကပြန်သွားပြီး အိမ်ရောက်လည်း မပျက်စေနဲ့’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘ပျက်သွားလည်း ချက်ချင်းပြန်ပြင်လိုက်ပါနော်’

‘မှန်လှပါဘုရား’

‘မိမိမှာ သနပ်ခါးလေးတွေလိမ်းသွားလို့များ ပျက်သွားတယ်၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်းပဲတဲ့ မိမိတို့မှာ တို့ပတ်လေးတွေဆောင်သွားပြီးတော့ ဟော

မိတ်ကပ်လေးတွေ ဆောင်သွားပြီးတော့ ပျက်တဲ့နေရာမှာ ချက်ချင်း ကောက်
မပြင်ဘူးလား'

'ပြင်ပါတယ်ဘုရား'

'အခုလည်းပဲ စိတ်ကိုအလှပြင်လိုက်ပါပြီ အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်တဲ့
လောဘတွေဝင်ရင် ဝင်မှန်းသိလိုက်ရင် ပြန်လှသွားမှာပဲ'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ဒေါသတွေဝင်တာကို ဝင်မှန်းသိလိုက်တာနဲ့ ပြန်မလှသွားဘူးလား'

'လှသွားပါတယ်ဘုရား'

'သိတယ် သိတယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ပွားများတတ်တဲ့ ဘာဝနာဉာဏ်ရှိရင်
ပြင်လို့ရတယ်နော်'

'မှန်လှပါဘုရား'

'ဘာဝနာဉာဏ်မှ မရှိရင်တော့ ပြင်ဖို့လွယ်ပါ့မလား'

'မလွယ်ပါဘူးဘုရား'

'ဒါဖြင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန် အသေမဦးခင်မှာ ဉာဏ်ဦးတဲ့ ဝိပဿနာ
အလုပ်ကို တန်ဖိုးရှိရှိ အကျိုးရှိရှိနဲ့ အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်းမှာ နေရာယူပြီး
ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်အောင် ခုကတည်းက ကြိုးစားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချလိုက်ရင် မကောင်းဘူးလား'

'ကောင်းပါတယ်ဘုရား'

'အေး-အလှဆုံးပြင်ထားတာကို အလှ မပျက်အောင်လို့ ဆက်လက်
စောင့်ရှောက်ပြီးတော့မှ ဒီအလှလေးတွေကို ထိန်းသိမ်းပြီး အပါယ်တံခါးပိတ်
အောင် နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်နိုင်ကြပါစေလို့ တိုက်တွန်း
ရင်းပဲ သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ပြီး တရားပွဲကို အဆုံးသတ်လိုက်ကြရအောင်။

(သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု)

